



STORTINGET

Innst. 159 L

(2023–2024)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 29 LS (2023–2024)

Innstilling fra finanskomiteen om Lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven)

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Innledning

Departementet legger i proposisjonen frem forslag til lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven). Som ledd i innføringen av suppleringskatt foreslås også endringer i skatteforvaltningsloven og skattebetalingsloven.

Bakgrunnen for forslaget er at globalisering og digitalisering har gitt nye utfordringer for landenes skattesystemer. Utviklingen har økt problemene knyttet til internasjonale skattetilpasninger og skadelig skattekonkurranse. Å løse disse utfordringene krever omforente globale løsninger.

Rammene for en slik omforent løsning kom på plass i oktober 2021. En del av dette var å innføre en minimumsbeskatning av store, flernasjonale konsern. Målet med reglene er å etablere en effektiv global selskapskattesats på minimum 15 pst. for konsern med en årlig samlet inntekt på minst 750 mill. euro. Reglene skal redusere skattekonkurranse mellom land, og motvirke skatteplanlegging og overskuddsflytting.

Lovforslaget innebærer at reglene om global minimumsbeskatning under pilar 2 innføres i norsk rett. Lovforslaget er basert på at deler av regelverket blir re-

gulert i forskrift fastsatt av departementet, med hjemmel i suppleringskatteloven.

Lovforslaget har bakgrunn i et omfattende og langvarig internasjonalt samarbeid. I perioden 2013 til 2015 gjennomførte OECD- og G20-landene BEPS-prosjektet (Base Erosion and Profit Shifting), som ledet til enighet om en rekke tiltak mot overskuddsflytting og uthuling av skattegrunnlaget.

I 2016 ble OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS (Inclusive Framework) opprettet for å følge opp BEPS-prosjektet. Inclusive Framework er et samarbeidsorgan som i dag består av over 140 medlemsland, og hvor Norge deltar.

I oktober 2021 oppnådde medlemslandene i Inclusive Framework politisk enighet om endringer i rammeverket for skattlegging av store flernasjonale konsern. Tiltakene skal hindre overskuddsflytting og også løse andre problemstillinger knyttet til uthuling av skattegrunnlaget. Løsningen som beskrives består av to hoveddeler, omtalt som «pilarer».

Pilar 1 gjelder fordeling av beskatningsrett til selskapsoverskudd mellom land. Pilar 1 innebærer en omfordeling av beskatningsretten til selskapsoverskudd i store og særlig lønnsomme flernasjonale konsern. Omfordeling skjer ved at konsern skattlegges for en del av sitt globale overskudd i marked de har inntekt i, uavhengig av fysisk tilstedeværelse i markedet. Ordningen omfatter konsern med global omsetning over 20 mrd. euro og en lønnsomhetsgrad over 10 pst. andel av omsetningen. Departementet vil komme tilbake til tidsplan for innføring av pilar 1 når det internasjonale arbeidet med utformingen av regelverket gir grunnlag for det.

Pilar 2 er basert på at det skal beregnes en suppleringskatt når konsernet har selskap eller fast driftssted

i en jurisdiksjon med en lavere effektiv skattesats enn 15 pst. Suppleringskatten fastsettes for å øke den effektive skattesatsen til 15 pst. Reglene om suppleringskatt gjelder som utgangspunkt for enheter som er del av et konsern med en årlig samlet inntekt på minst 750 mill. euro, og som har hatt slik inntekt i minst to av de fire foregående regnskapsårene.

Inclusive Framework ble enige om rammene for og hovedelementene i to-pilarløsningen i oktober 2021.

For å sikre ensartede regler for global minimumskatt under pilar 2, er det utformet modellregler som skal danne utgangspunkt for implementering av regelverket i de enkelte land. Modellreglene ble ferdigstilt og offentliggjort i desember 2021.

I tiden etter har det vært arbeidet med utfyllende innhold og tekniske løsninger for de to pilarene. Dette arbeidet skjer i arbeidsgrupper under Inclusive Framework. For pilar 2 er innholdet nedfelt i kommentarer til modellreglene og det er gitt ytterligere administrative veiledninger som supplerer og videreutvikler kommentarene. Lovforslaget innebærer at modellregelverket for pilar 2 blir implementert i norsk rett, med de materielle løsningene som følger av modellreglene med etterfølgende kommentarer og veiledninger.

Den globale minimumsbeskatningen under pilar 2-regelverket inneholder to sentrale elementer som skal virke sammen. I denne proposisjonen foreslås regler for det ene elementet, som i modellreglene er omtalt som «Income Inclusion Rule (IIR)». Dette representerer hovedregelen, som innebærer at morselskaper blir skattepliktige for suppleringskatt. Dette kan på norsk omtales som «skatteinkluderingsregelen». Det andre elementet, som i modellreglene er omtalt som «Undertaxed Profit Rule (UTPR)», skal brukes hvis beregnet suppleringskatt fra underbeskattede enheter ikke fanges opp av hovedregelen om skatteinkludering. Dette andre elementet skal sikre minimumsbeskatning også når verken øverste morselskap eller mellomliggende morselskap er skattepliktig for beregnet suppleringskatt etter hovedregelen. Dette kan på norsk omtales som «skattefordelingsregelen». Medlemslandene i Inclusive Framework har behov for mer tid til å innføre skattefordelingsregelen, se nærmere omtale av arbeidet med regelverket i kapittel 3 i proposisjonen. Departementet tar sikte på å komme tilbake til forslag om implementering av skattefordelingsregelen på et senere tidspunkt.

Modellregelverket åpner også for at land kan innføre regler om nasjonal suppleringskatt. Det vil si at de enkelte land har regler om suppleringskatt for alle enheter som er lokalisert der, og som inngår i et konsern som omfattes av regelverket, selv om konsernets morselskap er lokalisert i et annet land. I slike tilfeller gis det fradrag for den nasjonale suppleringskatten i beregnet suppleringskatt i morselskapslandet, forutsatt at denne er kvalifisert. Reglene sikrer at landet med nasjonal

suppleringskatt selv får skatteinntektene fra suppleringskatten. Departementet foreslår at det innføres en nasjonal suppleringskatt i Norge.

Departementet foreslår videre at reglene skal få anvendelse på rene nasjonale konsern. Det sikrer at reglene likebehandler grenseoverskridende og innenlandske situasjoner.

De foreslåtte reglene vil innebære omfattende endringer i beskatningen av de selskapene som kommer inn under regelverket. Endringene vil ha administrative kostnader i form av økt ressursbruk i Skatteetaten, og i form av økte etterlevelseskostnader for selskapene. Forutsatt at de fleste land innfører en nasjonal suppleringskatt forventes det ikke at reglene i seg selv vil gi Norge økte skatteinntekter av betydning. Reglene forventes imidlertid å gi økte skatteinntekter på sikt som følge av redusert skattekonkurranse og mindre motiv til overskuddsflytting til lavskatteland. Reglene forventes også å bedre konkurransevilkårene mellom nasjonale og multinasjonale selskaper.

Et sammendrag av forslagene i denne proposisjonen er gitt i kapittel 2.

Departementet viser til forslag til lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven). Det vises også til forslag til endringer i skatteforvaltningsloven §§ 1-1, 2-1, 5-6, 9-1, 9-2, 12-6 og 13-3, samt forslag til ny § 8-14 i skatteforvaltningsloven. Videre vises det til forslag til endringer i skattebetalingsloven § 1-1, § 6-2, § 10-12, § 10-51, § 10-53 og § 10-60, samt forslag til ny § 10-15 i skattebetalingsloven. I tillegg vises det til enkelte opprettinger i skatteloven § 4-1 og merverdiavgiftsloven § 11-6.

Det foreslås også en endring i § 3-3 i stortingsvedtaket om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2024 (Stortingets skattevedtak).

Det foreslås at suppleringskatteloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2024, og slik at loven får virkning for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2023. Endringene i skatteforvaltningsloven og skattebetalingsloven foreslås å tre i kraft 1. januar 2024.

1.2 Oversikt

Departementet foreslår i proposisjonen en egen lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven). Suppleringskatt skal beregnes for konsern som har en årlig samlet inntekt på minst 750 mill. euro, i minst to av de fire foregående regnskapsårene. Suppleringskatt skal beregnes når slike konsern har selskap eller fast driftssted i en jurisdiksjon med en lavere skattesats enn 15 pst. Suppleringskatten fastsettes for å sikre at slike konsern blir skattlagt med en effektiv skattesats på minst 15 pst. i alle land hvor de er etablert.

Innføring av suppleringskatt er et ledd i det internasjonale arbeidet med å hindre overskuddsflytting mellom land og uthuling av nasjonale skattegrunnlag. Suppleringskatteloven med forskrift gjennomfører regelverket om global minimumsbeskatning – «pilar 2» – i norsk rett.

Kapittel 3 i proposisjonen gir en generell oversikt over pilar 2. I punkt 3.1 omtales bakgrunnen for prosjektet og utviklingsprosessen frem til nå. I punkt 3.2 omtales de såkalte «modellreglene». En forutsetning for at pilar 2 skal virke som forutsatt, er at reglene gjennomføres og håndheves likt i forskjellige land. Modellreglene er utarbeidet sentralt for å sikre slik likhet, ved at de skal danne mønster for det nasjonale regelverket i de landene som deltar i prosjektet. I punkt 3.3 omtales enkelte forhold knyttet til gjennomføringen av pilar 2-regelverket i norsk rett. Til modellreglene er det utarbeidet kommentarer og administrative veiledninger, og det blir blant annet beskrevet hvordan disse vil ha betydning ved fortolkning av suppleringskatteloven. I punkt 3.4 omtales bakgrunnen for at det foreslås en egen lov om suppleringskatt, i stedet for regulering i skatteloven 1999. Punkt 3.5 omhandler Stortingets skattevedtak. Suppleringskatt skal etter forslaget være en statsskatt, og for statsskatter gjelder tidsbegrensningen for skattepålegg i Grunnloven § 75 a. Stortinget må derfor i forbindelse med den årlige budsjettbehandlingen treffe vedtak om suppleringskatt for det kommende året. Departementet foreslår en tilføyelse om suppleringskatt i Stortingets skattevedtak.

Kapittel 4 omhandler høringen. Forslag om å implementere pilar 2-regelverket ble sendt på høring 6. juni i år, med høringsfrist 1. august. Departementet mottok svar med realitetsmerknader fra i alt 11 høringsinstanser. Ingen av høringsinstansene var negative til innføring av suppleringskatt. I kapittel 4 behandles de mer generelle høringsuttalelsene, som ikke gjelder enkeltbestemmelser i det lovutkastet som ble sendt på høring. Høringsuttalelser som gjelder enkeltbestemmelser, er behandlet i de etterfølgende kapitlene.

Kapittel 5 til 11 behandler hvert av de 7 kapitlene i lovforslaget, enkeltvis og i samme rekkefølge som i lovforslaget. Disse kapitlene er strukturert slik at de kommenterer de enkelte bestemmelsene i det aktuelle kapitlet i lovforslaget, og herunder drøfter innspill fra høringsinstansene.

Kapittel 5 omhandler kapittel 1 *Alminnelige bestemmelser* i lovforslaget, som har fem paragrafer. Lovforslaget inneholder i § 1-1 en bestemmelse om virkeområdet for suppleringskatteloven. Bestemmelsen har begrenset selvstendig materiell betydning, men gir en oversikt over hva suppleringskatt er, hvordan skatten beregnes og viser strukturen i loven. Lovforslaget § 1-2 angir beløpsgrensen på 750 mill. euro og gir enkelte presiseringer knyttet til denne. Regler om unntatte enheter er gitt

i § 1-3. Bestemmelsen unntar offentlige enheter, internasjonale organisasjoner, ideelle organisasjoner og en del andre enheter fra reglene. Lovforslaget § 1-4 gir enkelte regler knyttet til valuta. Lovforslaget § 1-5 er en felles forskriftshjemmel for hele loven. En vesentlig del av regelverket knyttet til pilar 2 vil bli gitt i forskrift med hjemmel i denne bestemmelsen. Pilar 2-regelverket er omfattende og regulerer mange skatte- og regnskapsmessige forhold. For at suppleringskatteloven ikke skal bli for omfattende og uoversiktlig, er det nødvendig å gi mer tekniske og detaljerte bestemmelser som forskrift. Lovforslaget er basert på at det vil bli gitt en samleforskrift til loven med samme struktur som loven, etter mønster av de samleforskriftene som er fastsatt til andre større lover på skatte- og avgiftsområdet.

Kapittel 6 behandler lovforslaget kapittel 2 *Hvilke enheter i konsernet som er suppleringskattepliktige*. Kapitlet har bestemmelser om den såkalte «skatteinkluderingsregelen». Etter skatteinkluderingsregelen er det i utgangspunktet morselskapet lengst opp i eierkjeden som blir suppleringskattepliktig, og da til jurisdiksjonen hvor dette morselskapet er lokalisert. Det foreslås også å innføre en nasjonal suppleringskatt. Også nasjonal suppleringskatt foreslås regulert i lovforslaget kapittel 2. Nasjonal suppleringskatt skal i hovedtrekk beregnes på samme måte som ordinær suppleringskatt, og vil gjelde for enheter lokalisert i Norge, men med visse nødvendige tilpasninger.

Kapittel 7 omtaler lovforslaget kapittel 3 *Beregning av en konsernenhets inntekt*. Inntektsberegningen tar utgangspunkt i konsernenhetens regnskap, fra utarbeidelsen av konsernregnskapet. Formålet med reglene i kapittel 7 er å gi et grunnlag for å beregne «justert resultat», som er inntektsstørrelsen som inngår i beregningen av effektiv skattesats.

Kapittel 8 behandler lovforslaget kapittel 4 *Beregning av en konsernenhets skatt*. Beregningen av skatten tar utgangspunkt i det samme regnskapet som beregningen av inntekten. Formålet med reglene i kapittel 8 er å gi et grunnlag for å beregne «justert skatt», som er skattestørrelsen som inngår i beregningen av effektiv skattesats.

Kapittel 9 gjelder beregningsmetoden for suppleringskatt, jf. lovforslaget kapittel 5 *Beregning av suppleringskatt*. Beregningen er en prosess i flere trinn, som gjennomgås i detalj der. Overordnet innebærer prosessen at man beregner en effektiv skattesats i hver jurisdiksjon. Beregningen tar utgangspunkt i forholdet mellom samlet overskudd for konsernenhetene i jurisdiksjonen beregnet etter lovforslaget kapittel 3, og summen av justert skatt for konsernenhetene i jurisdiksjonen beregnet etter lovforslaget kapittel 4. Om den effektive skattesatsen er lavere enn 15 pst., beregnes det suppleringskatt for konsernenhetene der. Suppleringskatten fastsettes ut fra konsernenhetenes forholdsmes-

sige andel av overskuddet i jurisdiksjonen. Ved beregningen av suppleringskatten gis det også et såkalt substansbasert inntektsfradrag. Dette fradraget utgjør en prosentandel av lønnskostnader og bokførte verdier av fysiske eiendeler, og skjerner i praksis en del av overskuddet i jurisdiksjonen fra suppleringskatt. Det er også gitt en regel som tillater konserner å sette suppleringskatten til null dersom inntekt og resultat i en jurisdiksjon er relativt lav et regnskapsår. Det er videre gitt en omtale av særregler om minoritetside konsernheter og såkalte «Safe Harbour»-regler. Sistnevnte foreslår departementet å regulere i forskrift.

Kapittel 10 omhandler lovforslaget kapittel 6 *Omorganiseringer og holdingstrukturer mv.* Kapitlet gir særregler for tilfeller hvor det skjer selskapsrettslige omorganiseringer i et konsern, og hvor eiendeler og gjeld overføres mellom konsernheter. Kapitlet inneholder også særregler for holdingstrukturer og enkelte andre særskilte typer enheter.

Kapittel 11 behandler særregler for enkelte bestemte situasjoner og skattesystemer, jf. lovforslaget kapittel 7 *Særregler for enheter med deltakerfastsetting, enheter med overskuddsbeskatning ved utdeling og investeringsenheter mv.* Bestemmelsene regulerer tilfeller der det øverste morselskapet i konsernet er en enhet med deltakerfastsetting. Videre gis det særregler for skattesystemer med fradragrett for utbytte og for skattesystemer med overskuddsbeskatning ved utdeling. Kapittel 11 inneholder i tillegg særregler for investeringsenheter.

Kapittel 12 omhandler saksbehandlingsregler. Det foreslås at skatteforvaltningsloven skal gjelde for fastsetting av suppleringskatt og at det gis egen bestemmelse om opplysningsplikt knyttet til suppleringskatt. Det foreslås også enkelte andre justeringer i skatteforvaltningsloven.

Kapittel 13 gjelder betaling av suppleringskatt. Det foreslås at skattebetalingsloven skal gjelde for suppleringskatt, men at det likevel ikke betales forskuddsskatt for suppleringskatt.

Kapittel 14 omtaler administrative og økonomiske konsekvenser av reglene om suppleringskatt.

Kapittel 15 behandler ikrafttredelse og overgangsbestemmelser.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Lise Christoffersen, lederen Eigil Knutsen, Tellef Inge Mørland, Nils Kristen Sandtrøen, Bjørnar Skjæran og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Tina Bru, Mahmoud Farahmand, Helge Orten og Michael Tetzschner, fra Senterpartiet, Kjerstin Wøyen

Funderud, Ole André Myhrvold og Per Martin Sandtrøen, fra Fremskrittspartiet, Hans Andreas Limi og Roy Steffensen, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Rødt, Marie Sneve Martinussen, fra Venstre, Sveinung Rotevatn, fra Miljøpartiet De Grønne, Lan Marie Nguyen Berg, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til Prop. 29 LS (2023–2024) Lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven) og skriftlige innspill mottatt 6. desember i år fra NHO og Norges Rederiforbund.

Komiteen viser videre til Innst. 160 S (2023–2024) for behandling av forslaget i proposisjonen om endring i Stortingets skattevedtak § 3-3.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, merker seg at lovforslaget har bakgrunn i et omfattende og langvarig internasjonalt samarbeid som Norge har vært en del av. I perioden 2013 til 2015 gjennomførte OECD- og G20-landene BEPS-prosjektet (Base Erosion and Profit Shifting), som ledet til enighet om en rekke tiltak mot overskuddsflytting og uthuling av skattegrunnlaget. I 2016 ble Inclusive Framework on BEPS (Inclusive Framework) opprettet for å følge opp dette arbeidet. Inclusive Framework består i dag av over 140 medlemsland, hvor Norge er et av deltakerlandene. I oktober 2021 oppnådde medlemslandene politisk enighet om endring i rammeverket for skattlegging av flernasjonale konsern.

Flertallet er fornøyde med at det er oppnådd en historisk enighet mellom mer enn 140 land for å hindre overskuddsflytting og uthuling av nasjonale skattegrunnlag. Globalisering og digitalisering gir nye utfordringer for landenes skattesystemer, og et bredt internasjonalt samarbeid er viktig for å redusere utfordringene med internasjonal skattetilpasning og skadelig skattekonkurranse. Flertallet merker seg at felles internasjonale regler på dette området har som formål å etablere en effektiv selskapsskatt på minimum 15 pst. Landene står fremdeles fritt til å sette selskapsskatten på det nivået de selv ønsker, men reglene som er etablert av Inclusive Framework har som hensikt å sørge for at effektiv skattesats blir minimum 15 pst. og at det dermed blir lite interessant å sette satsen lavere enn dette nivået.

Flertallet merker seg at suppleringskatteloven tar utgangspunkt i det fremforhandlede modellregelverket med tilhørende kommentarer og administrativ veiledning utarbeidet av Inclusive Framework. Det er en forutsetning for å oppnå formålet med reglene at de er like i de landene som innfører dem, og modellreglene med tilhørende kommentarer og administrativ veiledning er sentrale kilder ved tolkningen av de norske reglene.

Flertallet viser til at suppleringskatt skal beregnes for konsern som har en årlig omsetning på minst 750 mill. euro i minst to av de fire siste regnskapsårene. Suppleringskatt skal beregnes når slike konsern har selskap eller fast driftssted i en jurisdiksjon med en lavere skattesats enn 15 pst. Hensikten er at slike konsern skal bli skattlagt med en skattesats på minimum 15 pst. i alle land hvor de er etablert.

Flertallet viser videre til at det fremforhandlede regelverket består av to pilarer. Pilar 1 gjelder fordeling av beskatningsrett til selskapsoverskudd mellom land, og vil bety en omfordeling av beskatningsretten til selskapsoverskudd i store og særlige lønnsomme flernasjonale konsern. Omfordeling skjer ved at konsern skattlegges for en del av sitt globale overskudd i marked de har inntekt i, uavhengig av fysisk tilstedeværelse i markedet. Digitalisering og globalisering har gjort dette mer aktuelt, og internasjonale regler på dette området vil bidra til å sikre et skattegrunnlag i de landene hvor inntektene opptjenes. Flertallet registrerer at pilar 1 ikke er foreslått innført nå, men vil bli vurdert når det internasjonale arbeidet med utformingen av regelverket gir grunnlag for det.

Flertallet merker seg at pilar 2-omhandler regler for suppleringskatt og danner grunnlaget for suppleringskatteloven. Modellreglene ble ferdigstilt og offentliggjort i desember 2021, og det er i tiden etter blitt arbeidet med utfyllende innhold og tekniske løsninger. Forslaget til suppleringskattelov innebærer at modellregelverket for pilar 2 blir implementert i norsk rett, med de materielle løsningene som følger av modellreglene med etterfølgende kommentarer og veiledninger.

Flertallet merker seg videre at pilar 2-regelverket inneholder to sentrale elementer som skal virke sammen. Det ene er skatteinkluderingsregelen som innebærer at morselskaper blir skattepliktige for suppleringskatt. Det andre er skattefordelingsregelen som skal brukes hvis beregnet suppleringskatt fra underbeskattede enheter ikke fanges opp av hovedregelen om skatteinkludering. Flertallet legger til grunn at forslaget til suppleringskattelov i denne omgang omfatter regler for skatteinkludering, og at medlemslandene i Inclusive Framework har behov for mer tid før det er aktuelt å implementere reglene for skattefordeling.

Flertallet merker seg at modellregelverket åpner for at land kan innføre regler om nasjonal suppleringskatt og at regjeringen foreslår det i Prop. 29 LS (2023–2024). Det innebærer at reglene om suppleringskatt gjelder for alle enheter som er lokalisert i Norge og som inngår i et konsern som omfattes av regelverket, selv om konsernets morselskap er lokalisert i et annet land. Det skal sikre at landet med nasjonal suppleringskatt selv får skatteinntektene fra suppleringskatten, ved at nasjonal suppleringskatt avregnes mot beregnet suppleringskatt i morselskapslandet. Flertallet merker seg

videre at det legges opp til at reglene får anvendelse også på rene nasjonale konsern, som skal sikre at reglene likebehandler grenseoverskridende og innenlandske situasjoner.

Flertallet legger til grunn at Norge har en selskapskatt på 22 pst., som er godt over effektiv minimumssats på 15 pst. Formålet med reglene er å forhindre overskuddsflytting til land med en effektiv selskapskatt som er lavere enn 15 pst. Når det innføres en nasjonal suppleringskatt, er det viktig å unngå uheldige utslag for norske selskaper som kommer inn under ordningen og som forholder seg til norske skatteregler. Intensjonen med suppleringskatteloven er ikke å legge til rette for merbeskatning av selskaper i land som allerede har en skatteprosent over 15 pst., men at morselskaper som har selskaper i land med en skatteprosent som er lavere enn 15 pst. skal beskattes for differansen. Flertallet ber regjeringen følge opp dette i det videre arbeidet.

Flertallet merker seg at flere av høringsinstansene er bekymret for de administrative kostnadene ved innføringen av suppleringskatteloven, både for de bedriftene som blir omfattet og for Skatteetaten. Suppleringskatteloven er en helt ny form for internasjonal beskatning, og det er viktig at regler og forskrifter utformes så enkelt og oversiktlig som mulig. Det er rimelig å anta at det ved innføring av en helt ny skatt kan være behov for presiseringer og tilpasninger, og at det må gjøres på en måte som ivaretar intensjonen i loven og ikke påfører bedriftene eller Skatteetaten uforholdsmessige merbelastninger. Det må legges vekt på at loven og forskriftene kan gjennomføres med minst mulig byråkrati og uten å påføre bedriftene unødige merkostnader til oppfølging og rapportering.

Flertallet understreker at det har vært kort tid til å behandle lovforslaget, og at det er flere forhold som departementet skal arbeide videre med. I dette arbeidet er det viktig at regjeringen holder god kontakt med berørte parter.

Flertallet vil av den grunn be regjeringen komme tilbake med en status for implementeringen av suppleringskatteloven og tilhørende forskrifter i forbindelse med regjeringens forslag til statsbudsjett for 2025.

Flertallet viser til at Norges Rederiforbund i sin høringsuttalelse peker på en utfordring der enkelte eiendeler og ansatte regelmessig vil befinne seg utenfor jurisdiksjonen til konsernenheten de knytter seg til. Norske rederier kontrollerer en av verdens største off-shoreflåter, hvor dette er en aktuell problemstilling og hvor disse rederiene ikke kan anvende det substansbaserte inntektsfradraget for fartøy og mannskap som opererer globalt. I proposisjonen blir det påpekt at Inclusive Framework vil vurdere en forenklet beregningsmekanisme for næringer som har en vesentlig andel av sine ansatte og eiendeler lokalisert utenfor juris-

diksjonen store deler av regnskapsåret. Flertallet vil anmode regjeringen om å ta et initiativ overfor de andre medlemslandene i Inclusive Framework med sikte på å få på plass en løsning for denne type virksomheter.

Flertallet merker seg at mange av medlemslandene har vedtatt eller er i gang med å implementere reglene om suppleringskatt i henhold til enigheten i Inclusive Framework. EU har besluttet at medlemslandene skal implementere reglene med virkning fra 2024. Flertallet vil påpeke at det er viktig at flest mulig land innfører reglene om suppleringskatt for at det skal ha den ønskede effekten.

Flertallet slutter seg til regjeringens forslag til ny lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven) samt forslag til endringer i skatteloven, skattebetalingsloven, merverdiavgiftsloven og skatteforvaltningsloven.

Flertallet viser til at innføringen av suppleringskatteloven med virkning fra 1. januar 2024 kan reise spørsmål om tilbakevirkning og forholdet til tilbakevirkningsforbudet i Grunnloven § 97. Bakgrunnen er at skatten innføres med virkning fra 1. januar 2024, som er før tidspunktet for siste gangs lovbehandling og vedtakelse i Stortinget.

Flertallet viser til at det kan stilles spørsmål ved om forslaget får tilbakevirkende kraft all den tid andre gangs behandling og endelig vedtakelse i Stortinget først gjøres etter det tidspunktet loven skal ha virkning fra. Flertallet viser imidlertid til at første gangs behandling gjøres før ikrafttredelse, at andre gangs behandling er berammet til svært kort tid etter årsskiftet, at rammene for regelverket og den forestående introduksjonen av disse har vært kjent over tid for selskapene som omfattes, og at proposisjonen har en løsning for de selskaper som eventuelt måtte ha avvikende regnskapsår. Flertallet viser også til at det er et bredt flertall bak forslaget til vedtak.

Flertallet er av den oppfatning at innføring av suppleringskatt med virkning for inntektsåret 2024 ikke er i strid med tilbakevirkningsforbudet i Grunnloven § 97.

Komiteens medlemmer fra Høyre merker seg at provenyeffekten av suppleringskatten er usikker. Det er antatt at landene vil tilpasse seg den globale minstesatsen på 15 pst., og at suppleringskatten vil gi et begrenset proveny. På sikt er det forventet at regelverket kan styrke skattegrunnlaget og redusere potensialet for overskuddsflytting. Det antas å være en fordel for land som Norge, som har en høyere selskapskatt. Disse medlemmer er av den oppfatning at intensjonen med suppleringskatten ikke er å øke beskatningen av norske bedrifter, men redusere grunnlaget for overskuddsflytting og skatteplanlegging. Dersom suppleringskatten likevel skulle gi et positivt proveny, er det

naturlig at det går til å redusere annen næringsrettet beskatning, for eksempel formuesskatten på aksjer. Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge til rette for at et eventuelt proveny fra innføringen av suppleringskatteloven benyttes til å redusere andre næringsrettede skatter.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne viser til at EU Tax Observatory anslår at Norge taper minst 13 mrd. kroner i skatteinntekter på grunn av multinasjonale selskapers overskuddsflytting.

Disse medlemmer mener at reglene om global minimumsskatt som man har blitt enige om i OECD, er et steg i riktig retning. Reglene er likevel ikke tilstrekkelige til å sørge for at multinasjonale selskaper betaler en rettferdig andel av sine overskudd i skatt til landene de opererer i.

Disse medlemmer viser til at det tidlig i prosessen ble lagt opp til at den globale minimumsskatten skulle være 21 pst. Disse medlemmer mener at 15 pst. er for lavt. Til sammenligning var skatten på selskapers overskudd i Norge 28 pst. så seint som i 2013.

Disse medlemmer viser til høringsinnspillet fra Tax Justice Norge, og mener at Norge bør arbeide for at den globale minimumsskatten blir hevet til 25 pst. Independent Commission for the Reform of International Corporate Taxation (ICRICT) går også inn for denne prosentsatsen.

Disse medlemmer viser til at forslaget vil medføre betydelig ressursbruk for Skatteetaten. Skatteetaten er allerede i dag underfinansiert. Økt ressursbruk på kontroll i Skatteetaten vil øke fellesskapets skatteinntekter mange ganger mer enn kostnaden. Skatteetaten bør derfor tilføres mer midler i framtiden.

Disse medlemmer viser til at minimumsskatten skal gjelde for konserner med inntekt over 750 mill. euro i minst to av de siste fire regnskapsårene. Dette gjør at kun de aller største selskapene blir omfattet av reglene, og disse medlemmer mener at Norge bør jobbe for å senke terskelen.

Disse medlemmer mener at internasjonale skatteregler ideelt sett bør vedtas av FN. OECD representerer kun en liten del av verden, og består hovedsakelig av rike land. Fattige land rammes ofte hardest av multinasjonale selskapers overskuddsflytting, og FN er en mer representativ institusjon når land skal bli enige om globale skatteregler.

Disse medlemmer vil påpeke at det fortsatt vil være mulig for multinasjonale selskaper å oppnå en effektiv skatterate på mindre enn 15 pst. Disse medlemmer peker på at dette særlig er på grunn av substansbaserte inntektsfradrag (substance based carve-

outs), som reduserer grunnlaget for suppleringskatten ved at konsernheter får mulighet til å trekke fra lønnskostnader og visse fysiske eiendeler. Dette innebærer at selskaper kan redusere sin totale skatt til mindre enn 15 pst. i et land, uten at andre land kan skatte mellomlegget. Disse medlemmer viser til at begrunnelsen for fradragene er å skjerme en viss avkastning fra suppleringskatt, men at dette gir et insentiv til å flytte økonomisk virksomhet til skatteparadis. Disse medlemmer viser til at dette vil redusere forventet proveny med 29 pst. det første året, ifølge EU Tax Observatory.

Disse medlemmer vil også problematisere de såkalte Safe Harbour-reglene i lovforslaget. Disse medlemmer viser til at bakgrunnen for disse reglene er å redusere etterlevelseskostnadene ved det nye regelverket, men disse medlemmer peker på at dette også innebærer en risiko for at selskaper kan slippe unna med lavere effektiv skattesats enn 15 pst. Disse medlemmer mener derfor Norge ikke burde søke å bli en «Safe Harbour» på kvalifisert nasjonal suppleringskatt.

Disse medlemmer mener også det er problematisk at minimumsskatten for eksempel ikke vil påvirke nullskatteregimet i den norske rederiskatteordningen. Disse medlemmer mener derfor Norge må jobbe videre med å tette slike skattehull.

Disse medlemmer mener også det er uheldig at skattefordelingsregelen (UTPR) er utsatt. Disse medlemmer vil understreke viktigheten av å raskt få på plass dette for å sikre at selskaper beskattes selv om enkeltland ikke innfører minimumsskatten.

Disse medlemmer mener det er problematisk at Subject to Tax Rule (STTR) har vært fraværende i prosessen med å etablere en global minimumsskatt i Norge. Disse medlemmer peker på at dette er den viktigste delen av topilaravtalen for utviklingsland. Disse medlemmer viser til at STTR er viktig fordi den omfatter betalinger som ofte går underbeskattet eller brukes til kunstig overskuddsflytting og representerer store skattetape for utviklingsland. Disse medlemmer mener Norge må signere konvensjonen til STTR og prioritere implementeringen av denne.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er enige i at det er behov for internasjonale skatteregler og fordelingsmekanismer for skatten mellom land for store og spesielt lønnsomme multinasjonale konserner som opererer digitalt i mange land uten lokal representasjon, i proposisjonen omtalt som pilar 1. Disse medlemmer viser til prinsippene i Fremskrittspartiets program om at verdiskapning skal beskattes der den oppstår. Disse medlemmer ser ikke at det er redegjort tilstrekkelig for i hvilken grad de enkelte deler av bestemmelser under pilar 2 utgjør en forutsetning for gjennomføring av pilar 1.

Disse medlemmer viser til at det under betegnelsen pilar 2 foreslås å innføre et helt nytt skatteregime med svært kort behandlingstid, med uavklarte virkninger og med betydelige administrative kostnader både i form av økt ressursbruk i Skatteetaten og i form av sterkt økte etterlevelseskostnader for skattyterne.

Disse medlemmer mener den prosessen det her legges opp til fra Finansdepartementet er uforsvarlig og uakseptabel, og deler også vurderingen som gis i NHOs høringsinnspill:

«NHO mener dette er en svært uheldig lovgivningsprosess. Selv om det er en viktig politisk sak internasjonalt, så bør det ikke gjøres unntak for alminnelige regler som skal sikre gode lovgivningsprosesser slik at alminnelige rettssikkerhetsprinsipper ivaretas. Nå innføres det regler basert på et internasjonalt modellregelverk som ennå ikke er ferdigstilt. Risikoen er generelt stor for at resultatet blir ulike regler i de ulike land når et omforent regelverk skal implementeres i nasjonal rett. Risikoen blir enda større når det internasjonale regelverket ikke en gang er på plass.»

Videre viser disse medlemmer til at det foreslås innføring av en nasjonal suppleringskatt som innebærer at om lag 200 konsern i Norge kan få beregnet en effektiv skattesats under 15 pst. beregningsteknisk i henhold til suppleringskattereglene. Selv om disse konsernene i dag svarer selskapsskatt etter gjeldende norske skatteregler, kan de komme i skatteposisjon for suppleringskatt. Disse medlemmer viser til at det i proposisjonen kommer frem usikkerhet rundt konsekvensene dette vil ha.

Innføringen av en nasjonal suppleringskatt synes primært motivert av å tilpasse Norge til bestemmelsene i EU-direktivet om global minimumsskatt, og Fremskrittspartiet deler ikke Arbeiderpartiets og Senterpartiets vurdering av at denne EU-tilpasningen forsvarer konsekvensene gjennomføringen som er foreslått i proposisjonen kan få for norske bedrifter.

Disse medlemmer kan ikke stå bak innføring av et helt nytt skatteregime basert på en uforsvarlig prosess. Prosessen burde som minimum også omfatte høringer i finanskomiteen og bedre muligheter for å stille spørsmål til Finansdepartementet. Disse medlemmer påpeker at Stortingets behov for forsvarlig saksbehandling her utfordres av at proposisjonen, med sine mange uavklarte forhold, sendes fra Finansdepartementet tett opp til foreslått ikrafttredelse og med kun få arbeidsdager igjen av året. Ansvaret for mulige konsekvenser av dette for behandlingsprosessen tilligger alene departementet, ikke Stortinget.

Disse medlemmer viser til sitt brev til finanskomiteens leder den 7. desember 2023 om å legge til rette for en forsvarlig saksbehandling, selv om dette vil medføre at loven ikke kan tre i kraft fra 1. januar 2024.

Disse medlemmer viser til at saken også reiser prinsipielle spørsmål. Disse medlemmer legger prinsipielt til grunn at stater er i sin fulle rett til å innrette sin økonomi, herunder sammensetningen av person- og selskapsskatter, avgiftssystemer og andre inntekter den enkelte stat måtte ha grunnlag for. Tilsvarende gjelder dette utgiftssiden, hvor en stats innretning av og fordeling av økonomien mellom statlig og privat sektor må være opp til den enkelte stat å avgjøre. Samlet vil dette avgjøre statens behov for inntekter, herunder behovet for skatteinntekter fra næringslivet. Stater konkurrerer med forskjellige virkemidler om å tilrettelegge for næringsetablering og etter disse medlemmers syn vil det være feil å trekke ut ett enkeltelement i denne sammensatte problemstillingen og regulere selskapsskatten med et minimumsnivå. Høringsuttalelsene i saken viser også eksempler på at det er et press for å sette minimumssatsen langt høyere enn 15 pst. Konseptet med internasjonal suppleringskatt får derved også et element av skattemoralisme, hvor det bak ligger en forventning til suverene stater om omfanget av offentlig tjenestenivå og andel av økonomien. En slik overnasjonal føring på suverene staters nivå og innretning på sin økonomi er ikke et tiltak disse medlemmer støtter. Disse medlemmer ser problemstillingene som reises som følge av at enkelte land ønsker å posisjonere seg som lavskattelend, med påfølgende overskuddsflytting osv., men peker også på at differensiert beskatning kan virke disiplinerende på land som gjerne legger seg høyest mulig i skattenivå. Disse medlemmer viser også til at skatteplanlegging i form av å innrette seg innenfor gjeldende regelverk ikke er ulovlig.

Disse medlemmer kan uansett ikke stille seg bak lovforslagene i saken da prosessen oppfattes som uforsvarlig, og med uklarheter og rettssikkerhetsmessige utfordringer som følge av en hastebehandling som disse medlemmer ikke kan se at det er grunnlag for. Det er heller ikke redegjort tydelig nok for eventuelle forutsetninger under pilar 2 som må være oppfylt for å gjennomføre pilar 1, og disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortingets behandling av Prop. 29 LS (2023–2024) Lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven) utsettes.»

3. Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen legge til rette for at et eventuelt proveny fra innføringen av suppleringskatteloven benyttes til å redusere andre næringsrettede skatter.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 2

Stortingets behandling av Prop. 29 LS (2023–2024) Lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven) utsettes.

4. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og råar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lover:

A.

V e d t a k t i l l o v

om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven)

I

Lov om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven)

Kapittel 1 Alminnelige bestemmelser

§ 1-1 Virkeområde

(1) Denne loven gjelder suppleringskatt.

(2) Suppleringskatt skal beregnes når et konsern som oppfyller vilkårene i § 1-2, driver virksomhet i en jurisdiksjon, og virksomheten blir skattlagt med en lavere effektiv skattesats enn 15 prosent. Suppleringskatten fastsettes for å øke den effektive skattesatsen til 15 prosent.

(3) Regler om hvilke enheter i konsernet som er suppleringskattepliktige, er gitt i kapittel 2.

(4) Den effektive skattesatsen før suppleringskatt fastsettes til

- summen av justerte skatter for hver konsernenhet i jurisdiksjonen, beregnet etter kapittel 4, delt på
- samlet overskudd for konsernenhetene i jurisdiksjonen, beregnet etter kapittel 3.

(5) Suppleringskatten beregnes etter reglene i kapittel 5.

(6) Særregler om beregning av suppleringskatt ved omorganiseringer og i holdingstrukturer mv. er gitt i kapittel 6.

(7) Særregler om beregning av suppleringskatt for enheter med deltakerfastsetting, enheter med over-

skuddsbeskatning ved utdeling og investeringsenheter mv. er gitt i kapittel 7.

(8) Suppleringskatt svares til staten.

§ 1-2 *Beløpsgrense*

Denne loven gjelder enheter som er del av et konsern med en årlig samlet inntekt på minst 750 millioner euro, inkludert inntekt fra enheter som nevnt i § 1-3. Vilkåret i første punktum må være oppfylt i minst to av de fire foregående regnskapsårene. Det øverste morselskapets konsernregnskap legges til grunn for vurderingen. Er regnskapsåret kortere eller lengre enn tolv måneder, justeres beløpsgrensen på 750 millioner euro forholdsmessig.

§ 1-3 *Unntatte enheter*

(1) Som unntatte enheter regnes:

- a. Offentlige enheter,
- b. Internasjonale organisasjoner,
- c. Ideelle organisasjoner,
- d. Pensjonsfond,
- e. Investeringsfond, hvis enheten er øverste morselskap
- f. Investeringsenhet som investerer i fast eiendom, hvis enheten er øverste morselskap.

(2) Som unntatte enheter regnes også følgende enheter, med mindre den rapporterende konsernenheten velger å behandle dem som ordinære konsernenheter:

- a. Enheter hvor minst 95 prosent av verdien eies direkte eller indirekte av én eller flere enheter som nevnt i første ledd og som ikke er en pensjonsforvaltningsenhet, forutsatt at enhetens aktivitet utelukkende eller nesten utelukkende er å eie eiendeler for, eller investere for, enheter som nevnt i første ledd, eller kun utfører aktivitet med tilknytning til eierens aktivitet, eller en kombinasjon av disse.
- b. Enheter hvor minst 85 prosent av verdien eies direkte eller indirekte av én eller flere enheter som nevnt i første ledd og som ikke er en pensjonsforvaltningsenhet, forutsatt at tilnærmet hele enhetens inntekt består av fritatt utbytte eller fritatt egenkapitalgevinst eller -tap som er unntatt ved beregningen av justert resultat, jf. § 3-2 første ledd bokstav b og c.

(3) Et valg etter andre ledd gjelder for fem regnskapsår. Valget kan ikke endres før utløpet av denne perioden.

§ 1-4 *Valuta*

(1) Beregningene i denne loven skal gjøres i presentasjonsvalutaen til konsernregnskapet til det øverste morselskapet.

(2) Dersom presentasjonsvalutaen etter første ledd er en annen enn euro, skal de relevante beløpsgrensene i denne loven omregnes til euro. Omregningen skal skje

etter de gjennomsnittlige valutakursene for desember måned det foregående regnskapsåret.

(3) Skatt som skal betales etter denne loven, skal betales i norske kroner. En eventuell omregning skal skje etter valutakursen den siste dagen i regnskapsåret.

(4) Valutakursene i andre og tredje ledd hentes fra Den europeiske sentralbanken. Tilbys ikke kursene her, hentes de fra jurisdiksjonens sentralbank.

§ 1-5 *Forskriftshjemmel*

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i denne loven. Departementet kan fastsette nærmere definisjoner og gi bestemmelser om hvor enheter skal anses lokalisert. Departementet kan fastsette bestemmelser som fraviker bestemmelser i denne loven når det er nødvendig for å sikre lovens formål.

Kapittel 2 Hvilke enheter i konsernet som er suppleringskattepliktige

§ 2-1 *Skatteplikt for øverste morselskap*

En konsernenhet som er lokalisert i Norge og er det øverste morselskapet i et konsern, og som direkte eller indirekte har hatt en eierinteresse i en underbeskattet konsernenhet i løpet av regnskapsåret, er skattepliktig for sin andel av suppleringskatten fra denne. Et slikt morselskap skal også beregne suppleringskatt for seg selv, og er suppleringskattepliktig for denne.

§ 2-2 *Skatteplikt for mellomliggende morselskaper*

(1) En konsernenhet som er lokalisert i Norge og er et mellomliggende morselskap i et konsern, og som direkte eller indirekte har hatt en eierinteresse i en underbeskattet konsernenhet i løpet av regnskapsåret, er skattepliktig for sin andel av suppleringskatten fra den underbeskattede konsernenheten. Et slikt morselskap skal også beregne suppleringskatt for seg selv, og er suppleringskattepliktig for denne.

(2) Første ledd gjelder ikke hvis:

- a. det øverste morselskapet i konsernet er skattepliktig etter en kvalifisert regel om skatteinkludering i regnskapsåret, eller
- b. et annet mellomliggende morselskap som har en kontrollerende eierinteresse i det mellomliggende morselskapet, er skattepliktig etter en kvalifisert regel om skatteinkludering i regnskapsåret.

§ 2-3 *Skatteplikt for deleid morselskap*

(1) En konsernenhet som er lokalisert i Norge og som er et deleid morselskap, og som direkte eller indirekte har hatt en eierinteresse i en underbeskattet konsernenhet i løpet av regnskapsåret, er skattepliktig for sin andel av suppleringskatt fra den underbeskattede konsernenheten. Et slikt morselskap skal også beregne

suppleringskatt for seg selv, og er suppleringskattepliktig for denne.

(2) Første ledd gjelder ikke hvis det deleide morselskapet er direkte eller indirekte heleid av et annet deleid morselskap som er skattepliktig etter en kvalifisert regel om skatteinkludering i regnskapsåret.

§ 2-4 Fordeling av suppleringskatt

(1) Et morselskaps andel av suppleringskatten fra en underbeskattet konsernenhet utgjør den underbeskattede konsernenhetens suppleringskatt beregnet etter § 5-1, multiplisert med morselskapets forholdstall for regnskapsåret.

(2) Morselskapets forholdstall for regnskapsåret utgjør den underbeskattede konsernenhetens justerte overskudd for regnskapsåret fratrukket den delen av justert overskudd som skal fordeles til andre eiere, delt på den underbeskattede konsernenhetens justerte overskudd for regnskapsåret.

(3) Den delen av justert overskudd som skal fordeles til andre eiere av en underbeskattet konsernenhet, er det beløpet som ville blitt fordelt til andre eiere etter det aksepterte regnskapsspråket som ble brukt i det øverste morselskapets konsernregnskap, hvis den underbeskattede konsernenhetens regnskapsmessige resultat var lik dens justerte overskudd, og

- a. morselskapet hadde utarbeidet konsernregnskap i samsvar med dette regnskapsspråket (hypotetisk konsernregnskap),
- b. morselskapet hadde en kontrollerende eierinteresse i den underbeskattede konsernenheten, slik at alle inntekter og kostnader i den underbeskattede konsernenheten ble konsolidert linje for linje i morselskapets hypotetiske konsernregnskap,
- c. hele det justerte overskuddet til den underbeskattede konsernenheten kunne henføres til transaksjoner med noen som ikke er enheter i samme konsern, og
- d. de eierinteressene som ikke eies direkte eller indirekte av morselskapet, er eid av andre enheter utenfor konsernet.

(4) For enheter med deltakerfastsetting, skal justert overskudd etter denne paragrafen ikke inkludere inntekt som etter § 3-5 første ledd er fordelt til eiere som ikke er enheter i samme konsern.

§ 2-5 Reduksjon av suppleringskatt ved indirekte eie

Et morselskap som har en indirekte eierinteresse i en underbeskattet konsernenhet gjennom et mellomliggende morselskap eller deleid morselskap som skal svare suppleringskatt etter en kvalifisert regel om skatteinkludering, skal redusere sin andel av suppleringskatten for den underbeskattede konsernenheten. Reduksjonen skal tilsvare den delen av suppleringskatten

som skal svares av det mellomliggende eller deleide morselskapet.

§ 2-6 Nasjonal suppleringskatt

(1) Konsernenheter som er lokalisert i Norge, skal svare nasjonal suppleringskatt dersom konsernets effektive skattesats i Norge beregnet etter § 5-2 er lavere enn 15 prosent. Plikten til å svare nasjonal suppleringskatt gjelder også felleskontrollert virksomhet lokalisert i Norge.

(2) Nasjonal suppleringskatt beregnes på samme måte som suppleringskatt etter reglene i og gitt i medhold av denne loven, med mindre annet er presisert. Ved beregningen etter § 5-1 andre ledd skal beregnet nasjonal suppleringskatt ikke fradras.

(3) Ved beregningen av nasjonal suppleringskatt skal følgende omfattede skatter ikke medregnes ved beregningen av konsernenhetens effektive skattesats:

- a. skatt betalt av konsernenhetens eiende konsernenhet etter regler om beskatning av inntekt i kontrollerte utenlandske selskaper, for inntekt opptjent av konsernenheten,
- b. skatt betalt av en hovedenhet for inntekt opptjent av konsernenheten, dersom denne er et fast driftsted,
- c. skatt betalt av konsernenhetens eiende konsernenhet, dersom konsernenheten er en hybrid enhet lokalisert i Norge,
- d. skatt betalt av konsernenhetens eiende konsernenhet, unntatt kildeskatter ilagt i Norge, på utdelinger fra konsernenheten.

(4) Den enkelte konsernenheten skal svare sin andel av den nasjonale suppleringskatten for regnskapsåret beregnet etter § 5-1 tredje ledd.

Kapittel 3 Beregning av en konsernenhets inntekt

§ 3-1 Utgangspunkt for beregning av justert resultat

(1) En konsernenhets justerte resultat er regnskapsmessig resultat før konsolideringsjusteringer som skal eliminere konserninterne transaksjoner, beregnet etter det regnskapsspråket som benyttes ved utarbeidelsen av det øverste morselskapets konsernregnskap, justert i samsvar med §§ 3-2 til 3-5. Endringer i inntekt eller kostnad som skyldes oppkjøpsmetoden for en ervervet virksomhet og som fremgår i konsernregnskapet, skal ikke tas med ved beregningen av en konsernenhets regnskapsmessige resultat. Øvrige inntekter eller kostnader som fremgår i konsernregnskapet, skal kun tas med dersom de på en pålitelig og konsekvent måte kan føres tilbake til den bestemte konsernenheten.

(2) Er det ikke praktisk mulig å beregne konsernenhetens regnskapsmessige resultat på grunnlag av det regnskapsspråket som ble brukt ved utarbeidelsen av det øverste morselskapets konsernregnskap, kan det be-

regnes ved å benytte et annet akseptert eller autorisert regnskapsspråk, forutsatt at:

- a. konsernens regnskap er ført i samsvar med dette regnskapsspråket,
- b. informasjonen i regnskapet er pålitelig, og
- c. regnskapsmessig resultat justeres for permanente avvik som overstiger 1 million euro og som skyldes anvendelse av et annet prinsipp eller regnskapsspråk på inntektsposter, kostnadsposter eller transaksjoner. Regnskapsmessig resultat skal justeres i samsvar med det regnskapsspråket som benyttes ved utarbeidelsen av konsernregnskapet.

(3) Har det øverste morselskapet ikke utarbeidet sitt konsernregnskap i samsvar med et akseptert regnskapsspråk, skal regnskapsmessig resultat justeres for å forhindre vesentlig konkurransevriddning.

(4) Dersom det øverste morselskapet ikke utarbeider konsernregnskap, skal det øverste morselskapets konsernregnskap være det som ville ha blitt utarbeidet dersom det øverste morselskapet hadde vært pliktig til å utarbeide et slikt konsernregnskap i samsvar med:

- a. et akseptert regnskapsspråk, eller
- b. et autorisert regnskapsspråk, forutsatt at konsernregnskapet justeres for å forhindre vesentlig konkurransevriddning.

(5) En konsernens resultat i henhold til en regel om en kvalifisert nasjonal suppleringskatt, kan fastsettes på grunnlag av et akseptert regnskapsspråk eller et autorisert regnskapsspråk som er ulikt det som ble brukt til å utarbeide det øverste morselskapets konsernregnskap, forutsatt at det regnskapsmessige resultatet justeres for å forhindre vesentlig konkurransevriddning.

(6) Dersom det anvendes et spesielt prinsipp eller en spesiell fremgangsmåte under et sett med generelt anvendelige regnskapsprinsipper, som resulterer i en vesentlig konkurransevriddning, skal den regnskapsmessige behandlingen av en post eller transaksjon som er gjenstand for det prinsippet eller den prosedyren, justeres til å bli i samsvar med behandlingen etter IFRS (IFRS eller IFRS som vedtatt av EU etter Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (IFRS-forordningen)).

§ 3-2 Beregning av justert resultat

(1) En konsernens regnskapsmessige resultat skal justeres for følgende forhold:

- a. netto skattekostnad,
- b. fritatt utbytte,
- c. fritatt egenkapitalgevinst eller -tap,
- d. gevinst eller tap i henhold til en verdireguleringsmodell,
- e. gevinst eller tap fra realisasjon av eiendeler eller forpliktelser som er fritatt etter § 6-2,

- f. asymmetrisk behandling av gevinst eller tap på utenlandsk valuta,
- g. ikke anerkjente kostnader,
- h. feil i tidligere periode og endring av regnskapsprinsipp,
- i. avsatt pensjonskostnad eller -inntekt for en pensjonsplan med pensjonsfond, og
- j. inntekt i form av gjeldsettergivelse.

(2) Rapporterende konsernenshet kan velge at fradrag for kostnader i forbindelse med aksjebaserte vederlag for konsernenshetene i en jurisdiksjon, skal settes til skattemessige kostnader. Valget om å benytte skattemessige kostnader gjelder for fem år.

(3) Transaksjoner mellom konsernensheter lokalisert i ulike jurisdiksjoner, som ikke er oppført med samme beløp i konsernenshetenes regnskaper, eller som ikke er i samsvar med armlengdeprinsippet, skal justeres slik at de inngår med samme beløp og er i samsvar med armlengdeprinsippet. Det skal ikke gjennomføres justering etter dette ledd dersom det vil føre til dobbeltbeskatning eller dobbel ikke-beskatning. Tap fra salg eller annen overføring av eiendel mellom to konsernensheter lokalisert i samme jurisdiksjon, som ikke er oppført i samsvar med armlengdeprinsippet, skal justeres i samsvar med armlengdeprinsippet, hvis tapet er tatt med ved beregningen av justert resultat.

(4) Kvalifiserte refunderbare skattefradrag og omsettelige skattefradrag skal behandles som inntekt ved beregningen av justert resultat for en konsernenshet. Ikke-kvalifiserte refunderbare skattefradrag, ikke-omsettelige skattefradrag og andre skattefradrag skal ikke behandles som inntekt ved beregningen av justert resultat for en konsernenshet. Med kvalifisert refunderbart skattefradrag menes et refunderbart skattefradrag gitt som et offentlig insentiv, som skal utbetales i penger eller tilsvarende innen fire år etter at konsernensheten oppfylte vilkårene for skattefradraget. Et kvalifisert refunderbart skattefradrag skal ikke omfatte skatt som kan krediteres eller refunderes i henhold til en kvalifisert krediterbar selskapsskatt eller en diskvalifisert refunderbar selskapsskatt.

(5) For eiendeler og forpliktelser som regnskapsføres til virkelig verdi eller nedskrives i konsernregnskapet, kan en rapporterende konsernenshet velge å fastsette gevinst og tap etter realisasjonsprinsippet ved beregning av justert resultat. I slike tilfeller skal gevinst eller tap oppstått som følge av verdiendringer på eiendeler eller forpliktelser som omfattes av valget, ikke tas med ved beregning av justert resultat. Valget gjelder for fem år, med virkning for alle konsernensheter i jurisdiksjonen. Valget kan begrenses til å gjelde konsernenshetenes fysiske eiendeler. Valget kan også begrenses til å bare gjelde investeringsenheter.

(6) Den rapporterende konsernensheten kan velge at en konsernenshets netto gevinst fra avhendelse av fast

eiendom i jurisdiksjonen til en tredjepart utenfor konsernet, skal regnes mot netto tap fra slik avhendelse som konsernenheter i jurisdiksjonen har hatt i det året valget er tatt og de fire foregående regnskapsårene.

(7) Det gis ikke fradrag for kostnader knyttet til en finansieringsstruktur der en eller flere konsernenheter gir lån til, eller på annen måte investerer i, en eller flere konsernenheter i det samme konsernet når:

- a. konsernenheten er lokalisert i en jurisdiksjon der den effektive skattesatsen for konsernet er under 15 prosent, eller ville ha vært under 15 prosent dersom kostnaden ikke hadde påløpt hos konsernenheten,
- b. det kan forventes at finansieringsstrukturen over dens forventede varighet, vil øke kostnadene som skal inngå i beregningen av konsernenhetens justerte resultat, uten å medføre en tilsvarende økning i den skattepliktige inntekten til konsernenheten som gir lånet («motparten»), og
- c. motparten er lokalisert i en jurisdiksjon der den effektive skattesatsen for konsernet er minst 15 prosent, eller ville ha vært minst 15 prosent dersom motparten ikke hadde opptjent inntekten.

(8) Det øverste morselskapet kan velge å anvende sin regnskapsføring i samsvar med konsernregnskapet for å eliminere inntekter, kostnader, gevinster og tap ved transaksjoner mellom konsernenheter som er lokalisert i samme jurisdiksjon og som inngår i et konsern med konsolidert skattegrunnlag, ved beregning av konsernenhetenes justerte resultat. Valget gjelder for fem år. For det året valget tas eller opphører, skal det gjøres korreksjoner slik at inntekt eller underskudd i justert resultat ikke tas med mer enn en gang eller utelates som følge av valget eller opphør av valget.

(9) Ved beregningen av justert resultat skal forsikringsselskap ikke ta med beløp som er belastet forsikringstakerne for å dekke skatt selskapet har betalt på forsikringstakernes avkastning. Forsikringsselskap skal ta med avkastning til forsikringstakerne som ikke inngår i resultatet, i den utstrekning selskapets korresponderende endring i forpliktelser til forsikringstakerne inngår i resultatet.

(10) Reduksjon av en konsernenhets egenkapital som skyldes forfalte eller gjennomførte utdelinger på annen godkjent kjernekapital eller på kapital med tilsvarende egenskaper for forsikringsforetak, skal behandles som en kostnad ved beregningen av justert resultat. Økning av en konsernenhets egenkapital som skyldes forfalte eller mottatte utdelinger på annen godkjent kjernekapital eller på kapital med tilsvarende egenskaper for forsikringsforetak, skal tas med ved beregningen av justert resultat.

§ 3-3 Unntak for internasjonal skipsfart

(1) Inntekt fra internasjonal skipsfart og tilknyttet virksomhet, skal holdes utenfor beregningen av en kon-

sernenhets justerte resultat, dersom konsernenheten kan vise at den strategiske eller kommersielle ledelsen av alle de omfattede skipene utøves fra jurisdiksjonen der konsernenheten er lokalisert. Dersom beregningen av en konsernenhets inntekt fra internasjonal skipsfart og tilknyttet virksomhet viser et underskudd, skal underskuddet holdes utenfor beregningen av justert resultat.

(2) Samlet inntekt fra virksomhet tilknyttet internasjonal skipsfart for konsernenhetene som er lokalisert i samme jurisdiksjon, skal likevel tas med ved beregningen av samlet justert resultat for konsernet i jurisdiksjonen for så vidt den overstiger 50 prosent av konsernenhetenes samlede inntekt fra internasjonal skipsfart i jurisdiksjonen. Overskytende beløp fordeles forholdsmessig mellom konsernenhetene i jurisdiksjonen basert på andel av den samlede inntekten fra tilknyttet virksomhet.

(3) Kostnader som kan knyttes direkte til en konsernenhets internasjonale skipsfartsaktiviteter eller tilknyttet virksomhet, skal trekkes fra konsernenhetens omsetning fra den respektive aktiviteten ved beregning av inntekt etter første ledd. Andre kostnader pådratt av en konsernenhet som indirekte kan knyttes til en konsernenhets internasjonale skipsfart eller tilknyttet virksomhet, fordeles til disse aktivitetene ved beregningen av konsernenhetens inntekt fra internasjonal skipsfart og tilknyttet virksomhet. En andel av kostnadene som følger indirekte av konsernenhetens aktivitet innen internasjonal skipsfart eller tilknyttet virksomhet, skal trekkes fra inntekten fra slik aktivitet. Andelen beregnes på grunnlag av konsernenhetens omsetning fra slike aktiviteter i forhold til dens samlede omsetning. Ingen kostnader som kan knyttes direkte eller indirekte til en konsernenhets internasjonale skipsfartsaktiviteter eller tilknyttet virksomhet, skal tas med ved beregningen av justert resultat.

§ 3-4 Hovedenhet og fast driftssted

(1) Det skal beregnes et eget regnskapsmessig resultat for konsernenhet som er fast driftssted. Det faste driftsstedets regnskapsmessige resultat skal ikke tas med ved beregning av hovedenhetens justerte resultat.

(2) Et justert underskudd hos et fast driftssted skal likevel anses som en kostnad for hovedenheten ved beregningen av dennes justerte resultat. Dette gjelder i den utstrekning det faste driftsstedets underskudd er fradragsberettiget ved beregningen av hovedenhetens skattepliktige inntekt, og ikke fradras mot inntekt som er skattepliktig både etter lovgivningen i jurisdiksjonen der hovedenheten er lokalisert og etter lovgivningen i jurisdiksjonen der det faste driftsstedet er lokalisert. Justert overskudd som det faste driftsstedet oppbeholder etter underskuddsåret, skal anses som inntekt for hovedenheten opp til et beløp som tilsvarer underskuddet

som tidligere var behandlet som en kostnad for hovedenheten etter første punktum.

§ 3-5 Enhet med deltakerfastsetting

(1) For en konsernenhet som er en enhet med deltakerfastsetting, skal regnskapsmessig resultat reduseres med det beløpet som fordeles til eiere som ikke er enheter i konsernet og som eier andelene i enheten med deltakerfastsetting direkte eller gjennom en kjede av skattetransparente foretak, unntatt dersom:

- a. enheten med deltakerfastsetting er det øverste morselskapet, eller
- b. enheten med deltakerfastsetting direkte, eller gjennom en kjede av skattetransparente enheter, er eid av det øverste morselskapet.

(2) Det regnskapsmessige resultatet for en konsernenhet som er en enhet med deltakerfastsetting, skal reduseres med den delen av det regnskapsmessige resultatet som fordeles til en annen konsernenhet.

(3) Driver en enhet med deltakerfastsetting virksomhet gjennom et fast driftssted, skal det regnskapsmessige resultatet som gjenstår etter anvendelse av første ledd, fordeles til det faste driftsstedet i samsvar med § 3-4.

(4) For en skattetransparent enhet som ikke er det øverste morselskapet, skal det som gjenstår av regnskapsmessig resultat etter anvendelse av første og tredje ledd, fordeles til dens eiere som er konsernenheter, i samsvar med deres eierandeler.

(5) For en skattetransparent enhet som er det øverste morselskapet, eller en omvendt hybrid enhet, skal den delen av det regnskapsmessige resultatet som gjenstår etter anvendelse av tredje ledd, fordeles til det øverste morselskapet eller den omvendte hybride enheten.

(6) Tredje, fjerde og femte ledd skal anvendes hver for seg for hver eierandel i enheten med deltakerfastsetting.

Kapittel 4 Beregning av en konsernenhets skatt

§ 4-1 Justert skatt

(1) En konsernenhets justerte skatt settes til betalbar skatt som er medregnet i det regnskapsmessige resultatet, for så vidt den gjelder omfattede skatter for regnskapsåret, justert med:

- a. netto tillegg og reduksjoner for regnskapsåret etter andre og tredje ledd,
- b. utsatt skatt etter § 4-2, og
- c. økning eller nedgang i omfattede skatter ført mot egenkapital eller som andre inntekter og kostnader og som er relatert til beløp som er tatt med ved beregningen av justert resultat, og som vil være skattepliktig etter skattereglene i jurisdiksjonen der konsernenheten er lokalisert.

(2) Ved beregning av justert skatt skal følgende legges til:

- a. omfattet skatt som er ført som kostnad i resultatet før skatt i regnskapet,
- b. benyttet skattefordel i henhold til et valg om bruk av justert underskudd etter § 4-4,
- c. omfattet skatt som gjelder en usikker skatteposisjon som tidligere er utelatt etter tredje ledd bokstav d, som er betalt i regnskapsåret, og
- d. fradrag eller refusjon for et kvalifisert refunderbart skattefradrag eller et omsettelig skattefradrag som er ført som en reduksjon av betalbar skatt.

(3) Ved beregning av justert skatt skal følgende trekkes fra:

- a. betalbar skatt som gjelder inntekt som er fritatt fra beregningen av justert resultat etter §§ 3-1 til 3-4,
- b. ikke-kvalifisert refunderbart skattefradrag, ikke-omsettelig skattefradrag og andre skattefradrag som ikke er ført som reduksjon av betalbar skatt,
- c. omfattet skatt som er refundert eller kreditert en konsernenhet, og som ikke er ført som reduksjon av betalbar skatt i regnskapet, med mindre den er knyttet til et kvalifisert refunderbart skattefradrag eller et omsettelig skattefradrag,
- d. betalbar skatt som gjelder en usikker skatteposisjon, og
- e. betalbar skatt som ikke forventes å bli betalt innen tre år etter utløpet av regnskapsåret.

(4) En omfattet skatt som faller inn under flere av bokstavene under første til tredje ledd, kan bare tas med én gang ved beregningen av justert skatt.

(5) Dersom det er samlet underskudd for et regnskapsår i en jurisdiksjon, og justert skatt for jurisdiksjonen er negativ og lavere enn et beløp som tilsvarer 15 prosent av samlet justert underskudd, skal et beløp tilsvarende differansen mellom samlet justert skatt og 15 prosent av samlet justert underskudd, behandles som etterberegnet suppleringskatt for det regnskapsåret. Denne skatten skal fordeles til hver konsernenhet i jurisdiksjonen i samsvar med § 5-4 tredje ledd. Første punktum gjelder ikke dersom konsernet velger å benytte en fremgangsmåte for bruk av overskytende negativ skattekostnad. Ved et slikt valg skal konsernenhetene i jurisdiksjonen redusere samlet justert skatt i etterfølgende år med den overskytende negative skattekostnaden som ble beregnet for det året valget ble tatt. Den overskytende negative skattekostnaden må benyttes til å redusere samlet justert skatt hvert etterfølgende år og fremføres til senere år inntil den er brukt opp. Avhender konsernet en eller flere konsernenheter i den aktuelle jurisdiksjonen, beholdes den overskytende negative skattekostnaden, slik at den fortsatt skal benyttes fra og med det året konsernet igjen erverver konsernenheter i jurisdiksjonen. Den overskytende negative skattekostnaden skal settes til differansen beregnet etter første

punktum, dersom konsernet ikke hadde justert overskudd i jurisdiksjonen det regnskapsåret valget ble tatt. I andre tilfeller skal den settes lik den negative justerte skatten for det regnskapsåret valget ble tatt.

§ 4-2 Utsatt skatt

(1) For denne paragrafen gjelder følgende definisjoner:

- a. ikke anerkjent avsetning:
 1. en endring i utsatt skattekostnad ført i regnskapet til en konsernenhet, som gjelder en usikker skatteposisjon, og
 2. en endring i utsatt skattekostnad ført i regnskapet til en konsernenhet, som gjelder utdelinger fra en konsernenhet,
- b. ukrevd avsetning:

en økning i utsatt skatteforpliktelse ført i regnskapet til en konsernenhet for et regnskapsår, som ikke forventes å bli betalt i løpet av den perioden som fremgår av syvende ledd og som den rapporterende konsernenheten velger å ikke ta med i justeringen for utsatt skatt dette regnskapsåret. Valget foretas årlig.

(2) Er skattesatsen som er brukt til å beregne den utsatte skattekostnaden 15 prosent eller lavere, skal justeringen for utsatt skatt som skal legges til en konsernenhets justerte skatter for et regnskapsår etter § 4-1 første ledd bokstav b, være den utsatte skattekostnaden som er medregnet i det regnskapsmessige resultatet og som gjelder omfattede skatter, med justeringer etter tredje til sjette ledd. Er skattesatsen som er brukt til å beregne den utsatte skattekostnaden høyere enn 15 prosent, skal den samlede justeringen for utsatt skatt som skal legges til en konsernenhets justerte skatter for et regnskapsår etter § 4-1 første ledd bokstav b, være den utsatte skattekostnaden som er ført i regnskapet og som gjelder omfattede skatter, omregnet med en sats på 15 prosent, og med justeringer etter tredje til sjette ledd.

(3) Justeringen for utsatt skatt skal økes med:

- a. ikke anerkjent avsetning eller ukrevd avsetning som er betalt i regnskapsåret, og
- b. tilbakeført utsatt skatteforpliktelse fastsatt i et foregående regnskapsår som er betalt i løpet av regnskapsåret.

(4) Dersom en utsatt skattefordel som skyldes et underskudd i regnskapsåret, ikke balanseføres fordi villkårene for slik balanseføring ikke er oppfylt, skal justeringen for utsatt skatt reduseres med det beløpet som ville ha redusert justeringen for utsatt skatt, dersom den utsatte skattefordelen hadde vært balanseført.

(5) Justeringen for utsatt skatt skal ikke inkludere:

- a. utsatt skattekostnad for poster som er unntatt fra beregningen av justert resultat etter kapittel 3,
- b. utsatt skattekostnad for ikke anerkjente avsetninger og ukrevde avsetninger,

- c. effekten av en verdijustering eller en justering for effekten av en ikke-bokført utsatt skattefordel,
- d. utsatt skattekostnad som skyldes en omberegning som følge av en endring av den nasjonale skattesatsen, og
- e. utsatt skattekostnad som gjelder opparbeiding og bruk av skattefradrag. Dette gjelder ikke når bruk av skattefradrag trer i stedet for fremføring av underskudd. Skattefradrag anses for å tre i stedet for fremføring av underskudd dersom:
 1. jurisdiksjonen krever at inntekt med kilde i utlandet føres mot innenlands underskudd før kreditfradrag for utenlandsk skatt kan benyttes,
 2. konsernenheten har et innenlands underskudd som helt eller delvis er ført til fradrag mot inntekt med kilde i utlandet, og
 3. de interne skattereglene tillater at kreditfradrag for utenlandsk skatt føres til fradrag mot en skatteplikt i et etterfølgende år for inntekt som skal være med i beregningen av konsernenhetens justerte resultat.

(6) Dersom en utsatt skattefordel for et regnskapsår er ført basert på en skattesats som er lavere enn 15 prosent, kan den regnes om med en sats på 15 prosent det regnskapsåret underskuddet blir et justert underskudd, forutsatt at den skattepliktige kan vise at den utsatte skattefordelen er knyttet til et justert underskudd. Økes en utsatt skattefordel i samsvar med første punktum, skal justeringen for utsatt skatt reduseres tilsvarende.

(7) En utsatt skatteforpliktelse som ikke er reversert og som ikke betales i løpet av de fem påfølgende regnskapsårene, skal tilbakeføres i den utstrekning den ble tatt hensyn til i justeringen for utsatt skatt for en konsernenhet. En tilbakeført utsatt skatteforpliktelse som er fastsatt for inneværende regnskapsår, skal regnes som en reduksjon av de omfattede skattene i det femte foregående året til det inneværende regnskapsåret, og den effektive skattesatsen og suppleringskatten for det året skal regnes på nytt i samsvar med § 5-4 første ledd. Den tilbakeførte utsatte skatteforpliktelsen for inneværende regnskapsår skal tilsvare økningen i kategorien av utsatt skatteforpliktelse som var tatt med i justeringen for utsatt skatt i det femte foregående året som ikke er reversert innen utgangen av regnskapsåret.

(8) Skatteforpliktelse knyttet til poster som nevnt i a til i nedenfor, skal likevel ikke tilbakeføres:

- a. fradrag for kostpris på fysiske eiendeler,
- b. utgift til lisens eller lignende ordning fra en stat for bruk av fast eiendom eller utnyttelse av naturressurser, som innebærer betydelig investering i fysiske eiendeler,
- c. kostnader til forskning og utvikling,
- d. kostnader til dekommisjonering og utbedring,
- e. regnskapsføring til virkelig verdi ved urealisert netto gevinst,

- f. netto gevinst på veksling av utenlandsk valuta,
- g. utsatt anskaffelseskost på forsikringsreserver og forsikringspoliser,
- h. gevinst fra salg av fysisk eiendom som ligger i samme jurisdiksjon som konsernenheten, og som reinvesteres i fysiske eiendeler i jurisdiksjonen, og
- i. tilleggsbeløp oppstått som følge av endringer i regnskapsprinsipp for postene nevnt under a til h.

§ 4-3 Utsatt skatt i overgangså

(1) Ved beregningen av effektiv skattesats i det første regnskapsåret et konsern omfattes av reglene om suppleringskatt i en jurisdiksjon, og påfølgende regnskapsår, skal konsernet ta hensyn til utsatt skattefordel og utsatt skatteforpliktelse som fremgår i regnskapene til alle konsernenhetene i jurisdiksjonen det første regnskapsåret. De utsatte skattefordelene og -forpliktelsene skal beregnes med en skattesats på 15 prosent eller skattesatsen i jurisdiksjonen hvis den er lavere. En utsatt skattefordel som er blitt beregnet med en lavere skattesats enn 15 prosent, kan beregnes med en skattesats på 15 prosent hvis konsernenheten kan vise at den utsatte skattefordelen er knyttet til et justert underskudd. Ved anvendelsen av denne paragrafen ses det bort fra virkningen av verdsettelsesjusteringer og korreksjon for regnskapsmessig godkjenning/anerkjennelse av en utsatt skattefordel.

(2) Utsatte skattefordeler som er oppstått på grunnlag av inntekt som er unntatt ved beregningen av justert resultat etter bestemmelsene i kapittel 3, skal ikke tas med ved beregningen etter første ledd hvis de utsatte skattefordelene er opparbeidet på grunnlag av en transaksjon som finner sted etter 30. november 2021.

(3) For eiendeler som er overført mellom konsernheter mellom 30. november 2021 og det første regnskapsåret det beregnes suppleringskatt for den overdragende konsernenhet, skal grunnlaget for beregning av utsatt skattefordel og utsatt skatteforpliktelse knyttet til disse eiendelene, med unntak av varelager, settes til den overdragende konsernenhetens bokførte verdi.

§ 4-4 Valgdgang ved underskudd

En rapporterende konsernenhet kan, for en jurisdiksjon med samlet underskudd, velge å foreta justeringer på grunnlag av det samlede underskuddet i stedet for å justere for utsatt skatt etter § 4-2.

Kapittel 5 Beregning av suppleringskatt

§ 5-1 Hovedregel om beregning av suppleringskatt

(1) Dersom et konserns effektive skattesats i en jurisdiksjon er lavere enn 15 prosent for et regnskapsår, skal konsernet beregne suppleringskatt for konsernenhetene i jurisdiksjonen.

(2) Suppleringskatten beregnes samlet for hver jurisdiksjon. Denne utgjør suppleringskattesatsen multiplisert med det overskytende skattegrunnlaget, tillagt etterberegnet suppleringskatt og fratrukket nasjonal suppleringskatt. Ved denne beregningen utgjør:

- a. Suppleringskattesatsen: Differansen mellom 15 prosent og den effektive skattesatsen beregnet etter § 5-2 første ledd,
- b. Det overskytende skattegrunnlaget: Samlet overskudd for jurisdiksjonen, jf. § 5-2 andre ledd, fratrukket det substansbaserte inntektsfradraget etter § 5-3,
- c. Etterberegnet suppleringskatt: Beløp beregnet etter § 4-1 femte ledd og § 5-4, og
- d. Nasjonal suppleringskatt: Skatten som skal betales etter en kvalifisert nasjonal suppleringskatt.

(3) Med unntak for tilfeller som nevnt i § 5-4 tredje ledd, skal suppleringskatten for den enkelte konsernenhet settes til dennes forholdsmessige andel av suppleringskatten for jurisdiksjonen. Konsernenhetens forholdsmessige andel utgjør dens justerte overskudd delt på summen av alle konsernenheters justerte overskudd i jurisdiksjonen, multiplisert med suppleringskatten for jurisdiksjonen.

(4) Dersom det oppstår suppleringskatt på grunn av en ny beregning etter reglene i § 5-4 første ledd, og det ikke er samlet overskudd i jurisdiksjonen i inneværende regnskapsår, skal suppleringskatten fordeles mellom konsernenhetene etter beregningsmetoden i tredje ledd, basert på konsernenhetenes justerte overskudd i de tidligere regnskapsårene den nye beregningen knytter seg til.

§ 5-2 Effektiv skattesats

(1) Et konserns effektive skattesats beregnes for hvert regnskapsår og for hver jurisdiksjon hvor konsernet har én eller flere konsernheter og samlet overskudd. Effektiv skattesats settes til summen av justerte skatter for hver konsernenhet delt på samlet overskudd i jurisdiksjonen, avrundet til fire desimaler.

(2) Samlet overskudd for en jurisdiksjon utgjør den positive summen av konsernenhetenes justerte overskudd, fratrukket summen av konsernenhetenes justerte underskudd.

(3) Investeringsenheters justerte skatt og justerte resultater inngår ikke ved beregningen etter første og andre ledd. For slike enheter er det gitt særregler i § 7-4.

(4) Hver statsløs konsernenhet behandles som en separat konsernenhet i en egen jurisdiksjon ved anvendelsen av dette kapitlet.

§ 5-3 Substansbasert inntektsfradrag

(1) Det substansbaserte inntektsfradraget utgjør en prosentandel av summen av kvalifiserende lønnskostnader og bokført verdi av kvalifiserende fysiske eiende-

ler til alle konsernenheter i jurisdiksjonen, unntatt investeringsenheter. Den rapporterende konsernenheten kan velge å ikke kreve fradraget for det enkelte regnskapsår. Fradraget kan ikke frem- eller tilbakeføres til andre regnskapsår.

(2) For en konsernenhet som er et fast driftssted, inngår kvalifiserende lønnskostnader og kvalifiserende fysiske eiendeler som er inkludert i driftsstedets regnskap, forutsatt at de ansatte og eiendelene er lokalisert i samme jurisdiksjon som driftsstedet. Lønnskostnader og eiendeler som danner grunnlag for fradrag i det faste driftsstedet, medregnes ikke ved beregning av fradrag hos hovedenheten. Har det faste driftsstedet inntekter som er holdt utenfor ved beregningen av dets justerte overskudd, skal fradraget reduseres forholdsmessig.

(3) Kvalifiserende lønnskostnader for og kvalifiserende fysiske eiendeler som tilhører en enhet med deltakerfastsetting og som ikke er fordelt etter andre ledd, fordeles slik:

- a. til konsernenheten som eier enheten med deltakerfastsetting, dersom denne har fått dens regnskapsmessige resultat fordelt til seg etter § 3-5 fjerde ledd. Lønnskostnader og fysiske eiendeler fordeles til konsernenheten i samme forhold som fordelingen av inntekt fra enheten med deltakerfastsetting, forutsatt at konsernenheten er lokalisert i jurisdiksjonen de ansatte og fysiske eiendelene er lokalisert,
- b. dersom enheten med deltakerfastsetting er det øverste morselskapet, fordeles lønnskostnadene og de fysiske eiendelene til dette, i samme forhold som inntekter er medregnet ved beregningen av justert overskudd, jf. § 7-1 første ledd, og
- c. øvrige lønnskostnader og fysiske eiendeler holdes utenfor ved beregningen av det substansbaserte inntektsfradraget for konsernet.

§ 5-4 Etterberegnet suppleringskatt

(1) Dersom den effektive skattesatsen og suppleringskatten for tidligere regnskapsår beregnes på ny, skal det gjøres ny beregning etter §§ 5-1 til 5-3. Resulterer dette i økt suppleringskatt for tidligere regnskapsår, skal denne anses som etterberegnet suppleringskatt. Etterberegnet suppleringskatt henføres til regnskapsåret hvor etterberegningen gjennomføres.

(2) Henføres etterberegnet suppleringskatt til et regnskapsår hvor det ikke er samlet overskudd i jurisdiksjonen, skal hver konsernenhets justerte overskudd ved anvendelse av § 2-4 andre ledd settes til samme sum som den etterberegnete suppleringskatten utgjør etter § 5-1 tredje og fjerde ledd, delt på en sats på 15 prosent.

(3) Dersom det blir etterberegnet suppleringskatt etter § 4-1 femte ledd, skal hver konsernenhets justerte overskudd i jurisdiksjonen etter § 2-4 andre ledd anses å tilsvare suppleringskatten fordelt til denne konsernenheten delt på en sats på 15 prosent. Fordelingen skal gjø-

res pro-rata for hver enkelt konsernenhet, basert på produktet av konsernenhetens overskudd og en sats på 15 prosent, fratrukket justerte skatter. Den økte suppleringskatten skal bare fordeles til konsernenheter hvor justerte skatter er negative og mindre enn justert resultat multiplisert med 15 prosent.

(4) Dersom etterberegnet suppleringskatt fordeles til en konsernenhet etter denne paragrafen og § 5-1 tredje ledd, skal foretaket anses som en underbeskattet konsernenhet etter reglene i kapittel 2.

§ 5-5 Unntak for bagatellmessig inntekt og resultat

(1) Den rapporterende konsernenheten kan velge å sette suppleringskatten for konsernenhetene i en jurisdiksjon til null for det enkelte regnskapsår, dersom:

- a. den gjennomsnittlige samlede inntekten i jurisdiksjonen er mindre enn 10 millioner euro, og
- b. gjennomsnittlig samlet resultat i jurisdiksjonen er mindre enn 1 million euro.

(2) Gjennomsnittet beregnes basert på det inneværende og de to foregående regnskapsårene.

(3) Denne paragrafen gjelder ikke for statsløse konsernenheter eller investeringsenheter. Inntekt eller justert resultat for slike konsernenheter skal ikke medregnes etter første ledd.

§ 5-6 Minoritetside konsernenheter

(1) For konsernenheter som er del av et minoritets-eid underkonsern, skal den effektive skattesatsen og suppleringskatten for en jurisdiksjon beregnes som om underkonsernet var et eget konsern i samsvar med reglene i kapittel 3 til 7. Slike konsernenheters justerte skatter og justerte resultat skal holdes utenfor ved beregningen av resten av konsernets effektive skattesats og samlede overskudd etter § 5-2 første og andre ledd.

(2) For en minoritets-eid konsernenhet som ikke er del av et minoritets-eid underkonsern og ikke er en investeringsenhet, skal den effektive skattesatsen og suppleringskatten beregnes isolert for konsernenheten i samsvar med reglene i kapittel 3 til 7. Konsernenhetens justerte skatter og justerte resultat skal holdes utenfor ved beregningen av resten av konsernets effektive skattesats og samlede overskudd etter § 5-2 første og andre ledd.

§ 5-7 Safe Harbour-regler

Departementet kan gi forskrift til gjennomføring av Safe Harbour-regler som godkjennes av Inclusive Framework.

Kapittel 6 Omorganiseringer og holdingstrukturer mv.

§ 6-1 Konsernenheter som blir del av eller forlater et konsern

(1) Denne paragrafen gjelder for målselskaper i transaksjonsår. Som målselskaper regnes enheter hvor eierinteresser direkte eller indirekte overføres, slik at enheten blir eller opphører å være en konsernenhet i et konsern. Som transaksjonsår regnes regnskapsåret hvor eierinteressene overføres.

(2) Om målselskapet blir del av eller forlater et konsern, eller blir det øverste morselskapet i et nytt konsern, skal det i transaksjonsåret behandles som en del av alle konserner hvor noen av dets eiendeler, gjeld, inntekter, kostnader eller kontantstrømmer er konsolidert linje for linje i det øverste morselskapets konsernregnskap. Hvert konsern skal kun medregne den delen av målselskapets regnskapsmessige resultat og justerte skatter som er medregnet i det øverste morselskapets konsernregnskap.

(3) Ved beregningen av målselskapets justerte resultat og justerte skatter, skal de bokførte verdiene av eiendeler og gjeld før transaksjonen videreføres. Dette gjelder både i transaksjonsåret og etterfølgende regnskapsår.

(4) Ved beregningen av målselskapets kvalifiserende lønnskostnader etter § 5-3, medregnes kun kostnader som inngår i det øverste morselskapets konsernregnskap.

(5) Ved beregningen av bokført verdi av målselskapets kvalifiserende fysiske eiendeler etter § 5-3, skal verdien nedjusteres slik at den forholdsmessig svarer til perioden av regnskapsåret hvor målselskapet inngikk i konsernet.

(6) En konsernenhets utsatte skattefordeler og utsatte skatteforpliktelser som overføres mellom konserner, skal medregnes av det overtakende konsernet. Dette gjelder i samme omfang og på den måten det overtakende konsernet ville medregnet dem da de oppstod om det kontrollerte konsernenheten på dette tidspunktet. Dette gjelder likevel ikke en eventuell utsatt skattefordel som har oppstått etter et valg som nevnt i § 4-4.

(7) Utsatte skatteforpliktelser som et målselskap tidligere har medregnet etter § 4-2, skal behandles som reversert av det overdragende konsernet ved anvendelse av § 4-2 syvende ledd. Hos det overtakende konsernet skal den utsatte skatten behandles som om den oppstod i transaksjonsåret, likevel slik at en eventuell etterfølgende reduksjon av omfattede skatter etter § 4-2 syvende ledd først får virkning det året justeringen henføres til. Utsatte skatteforpliktelser som ikke reverseres innen utløpet av det femte regnskapsåret etter transaksjonen, reduserer omfattede skatter dette regnskapsåret.

(8) Om målselskapet er et morselskap og en enhet i mer enn ett konsern i løpet av transaksjonsåret, skal det

anvende reglene i §§ 2-1 til 2-5 separat for sine andeler av suppleringskatt for underbeskattede enheter i hvert enkelt konsern.

(9) Uavhengig av de foregående leddene i denne paragrafen, skal erverv eller avhendelse av en kontrollerende eierinteresse i en konsernenhet anses som erverv eller avhendelse av konsernenhetens eiendeler og gjeld, dersom jurisdiksjonen hvor konsernenheten er lokalisert, eller jurisdiksjonen hvor konsernenhetens eiendeler befinner seg dersom den er en skattetransparent enhet:

- a. behandler avhendelsen eller ervervet av den kontrollerende eierinteressen på samme eller lignende måte som et erverv eller en avhendelse av enhetens eiendeler og gjeld, og
- b. ilegger en omfattet skatt på avhenderen som beregnes ut fra differansen mellom eiendelene og gjeldens skattemessige verdi på den ene siden, og vederlaget for eller virkelig verdi av eiendelene og gjelden på den andre.

§ 6-2 Overføringer av eiendeler og gjeld

(1) Ved overdragelse eller overtakelse av eiendeler og gjeld, skal en overdragende konsernenhet medregne eventuell gevinst eller tap ved beregningen av sitt justerte resultat. Ved beregningen av justert resultat hos en overtakende konsernenhet, skal denne legge til grunn sin egen bokførte verdi av eiendelene og gjelden i samsvar med regnskapspråket det øverste morselskapet bruker ved utarbeidelsen av konsernregnskapet.

(2) Første ledd gjelder ikke dersom overføringen er ledd i en omorganisering. Ved omorganiseringer skal den overdragende konsernenheten ikke medregne gevinst eller tap fra overdragelsen ved beregningen av sitt justerte resultat. Den overtakende konsernenheten skal videreføre den overdragende konsernenhetens bokførte verdier ved beregningen av sitt justerte resultat.

(3) Første og andre ledd gjelder ikke dersom overføringen er ledd i en omorganisering hvor den overdragende konsernenheten medregner ikke-kvalifiserende gevinst eller tap. I slike tilfeller skal den overdragende konsernenheten medregne gevinsten eller tapet ved beregningen av sitt justerte resultat tilsvarende størrelsen på den ikke-kvalifiserende gevinsten eller tapet. Den overtakende konsernenheten skal videreføre den overdragende konsernenhetens bokførte verdier av eiendeler og gjeld, justert i samsvar med lokale skatteregler for å ta hensyn til den ikke-kvalifiserende gevinsten eller tapet.

(4) Dersom den rapporterende konsernenheten velger det, skal konsernenheter som har internrettslig adgang eller plikt til å oppjustere verdien av eiendeler og gjeld til virkelig verdi for skatteformål, gjøre følgende justeringer:

- a. inkludere gevinsten eller tapet på hver eiendel eller gjeld i sitt justerte resultat. Gevinsten eller tapet settes til differansen mellom bokført verdi umiddelbart før hendelsen som utløste justeringen, og virkelig verdi umiddelbart etter, tillagt eller fratrukket eventuell ikke-kvalifiserende gevinst eller tap som oppstod i forbindelse med den utløsende hendelsen. Dette beløpet medregnes i det justerte resultatet i sin helhet i samme regnskapsår, eller fordelt over dette og de fire påfølgende regnskapsårene,
- b. legge til grunn den regnskapsførte virkelige verdien av eiendelen eller gjelden ved beregningen av justert resultat i regnskapsår som avsluttes etter overføringen.

§ 6-3 Felleskontrollert virksomhet (*joint ventures*)

(1) Reglene i kapittel 3 til 7 gjelder for felleskontrollert virksomhet og dens underenheter. Det skal beregnes suppleringskatt for slike som om de var konserneneheter i et eget, separat konsern hvor den felleskontrollerte virksomheten er konsernets øverste morselskap.

(2) Et morselskap som direkte eller indirekte har eierinteresser i den felleskontrollerte virksomheten eller dens underenheter, skal anvende skatteinkluderingsregelen på sin andel av suppleringskatten for medlemmer av det felleskontrollerte konsernet i samsvar med §§ 2-1 til 2-5.

§ 6-4 Sammensluttede konserner

(1) Denne paragrafen gjelder for sammensluttede konserner.

(2) Enhetene og konserneneheterene i hvert konsern anses å utgjøre ett, samlet konsern etter suppleringskattereglene (det sammensluttede konsernet).

(3) En enhet anses som en konsernenehet når den er konsolidert linje for linje av det sammensluttede konsernet, eller dersom den kontrolleres av andre enheter i det sammensluttede konsernet. Dette gjelder likevel ikke unntatte enheter etter § 1-3.

(4) Som det sammensluttede konsernets konsernregnskap, regnes konsernregnskapet utarbeidet av det ene eller alle de øverste morselskapene. Dette skal presentere alle enhetene i konsernene sine eiendeler, gjeld, inntekter, kostnader og kontantstrømmer samlet som om konsernene utgjorde én økonomisk enhet. Det skal også være underlagt finansregulatoriske krav om ekstern revisjon, og være utarbeidet i samsvar med et akseptert regnskapsspråk. Dette aksepterte regnskapsspråket skal anses for å være regnskapsspråket til det øverste morselskapet.

(5) De øverste morselskapene til konsernene som sammen utgjør det sammensluttede konsernet, anses også som de øverste morselskapene til dette. Hvor det vises til det øverste morselskapet i denne loven, omfat-

ter dette også de øverste morselskapene etter dette leddet.

(6) Morselskapene, herunder de øverste morselskapene, i det sammensluttede konsernet som er lokalisert i Norge, skal anvende skatteinkluderingsregelen i samsvar med §§ 2-1 til 2-5 på sin andel av suppleringskatten for underbeskattede enheter.

(7) De øverste morselskapene skal levere melding for suppleringskatt i samsvar med skatteforvaltningsloven § 8-14 andre ledd, med mindre meldingen leveres av rapporterende konsernenehet, jf. skatteforvaltningsloven § 8-14 tredje ledd. Meldingen skal inneholde informasjon om alle konsernene som inngår i det sammensluttede konsernet.

Kapittel 7 Særregler for enheter med deltakerfastsetting, enheter med overskuddsbeskatning ved utdeling og investeringsenheter mv.

§ 7-1 Øverste morselskap er en enhet med deltakerfastsetting

(1) Er øverste morselskap en enhet med deltakerfastsetting, skal justert overskudd for regnskapsåret reduseres med den delen av justert overskudd som tilordnes den enkelte eierandel, dersom:

- a. eieren skattlegges for sin andel av overskuddet i en skattleggingsperiode som avsluttes senest tolv måneder etter utløpet av det regnskapsåret og,
 1. eieren skattlegges for hele sin andel med en nominell sats på minst 15 prosent, der det ved bruk av graderte satser skal ses hen til den høyeste satsen som ville bli brukt på andelen dersom andelen var den eneste inntekten, eller
 2. det kan forventes at summen av omfattede skatter betalt av det øverste morselskapet og andre enheter som er del av den skattetransparente strukturen, og den skatten eieren må svare på andelen av overskuddet er lik eller høyere enn 15 prosent av andelen av overskuddet, eller
- b. eieren er en fysisk person som
 1. er skattemessig bosatt i samme jurisdiksjon som det øverste morselskapet, og
 2. har en direkte eierandel som gir rett til maksimalt 5 prosent av fortjenesten og eiendelene til det øverste morselskapet, eller
- c. eieren er en offentlig enhet, en internasjonal organisasjon, en ideell organisasjon eller et pensjonsfond som,
 1. er skattemessig hjemmehørende i samme jurisdiksjon som det øverste morselskapet, og
 2. har en eierandel som gir rett til maksimalt 5 prosent av fortjenesten og eiendelene til det øverste morselskapet.

(2) En enhet som nevnt i første ledd, skal redusere justert underskudd for regnskapsåret med den delen av underskuddet som tilordnes den enkelte eier. Forrige punktum gjelder ikke for så vidt eieren ikke har rett til å utnytte underskuddet ved fastsettelsen av skattepliktig inntekt.

(3) Enheter som nevnt i første ledd, skal redusere omfattede skatter forholdsmessig etter reduksjonen av justert overskudd etter første ledd.

(4) Første til tredje ledd skal også gjelde for et fast driftssted, når en enhet som nevnt i første ledd, helt eller delvis driver sin virksomhet gjennom det faste driftsstedet, eller når en skattetransparent enhet driver sin virksomhet gjennom det faste driftsstedet, forutsatt at enheten som nevnt i første ledd, eier den skattetransparente enheten direkte eller gjennom en kjede av skattetransparente enheter.

§ 7-2 Øverste morselskap er underlagt regler om fradrag for utbytte

(1) Er øverste morselskap underlagt regler om fradrag for utbytte, skal det for regnskapsåret redusere justert overskudd, inntil null, med fradragsberettiget utbytte som er utdelt innen tolv måneder etter regnskapsårets slutt, dersom:

- a. utbyttet skattlegges hos mottaker med en nominell sats på minst 15 prosent i en skattleggingsperiode som ender senest tolv måneder etter utløpet av det øverste morselskapets regnskapsår,
- b. det kan forventes at summen av omfattede skatter betalt av det øverste morselskapet og skatter betalt av mottakeren av utbyttet utgjør minst 15 prosent av den utdelte inntekten,
- c. mottakeren er en fysisk person, og utbyttet er etterbetaling fra et innkjøpssamvirke,
- d. mottakeren er en fysisk person som er skattemessig bosatt i den jurisdiksjonen som det øverste morselskapet er lokalisert i, og har en eierandel som gir rett til maksimalt 5 prosent av fortjenesten og eiendelene til det øverste morselskapet, eller
- e. mottakeren er en offentlig enhet, en internasjonal organisasjon, en ideell organisasjon eller et pensjonsfond som ikke er en pensjonsenhet, som er skattemessig hjemmehørende i samme jurisdiksjon som det øverste morselskapet.

(2) Det øverste morselskapet skal redusere omfattede skatter, med unntak av skatter på inntekten som utbyttet er fradrag i, forholdsmessig tilsvarende reduksjonen av justert overskudd i henhold til første ledd, og skal redusere sitt justerte resultat med samme beløp. Skatt betalt på ikke-utdelt overskudd i henhold til reglene om fradrag for utdelt utbytte, herunder skatt basert på egenkapital eller beholdt fortjeneste, skal ikke fratrekkes.

(3) Eier det øverste morselskapet en eierandel i en annen konsernenhet som er underlagt regler om fra-

drag for utbytte, direkte eller gjennom en kjede av slike konsernenheter, skal første og andre ledd gjelde for alle andre konsernenheter som er lokalisert i den samme jurisdiksjonen som det øverste morselskapet, og som er underlagt reglene om fradrag for utbytte i den grad konsernenhetens justerte overskudd utdeles videre fra det øverste morselskapet til mottakere som oppfyller vilkårene i første ledd.

(4) Under første ledd bokstav d og e, skal en etterbetaling utdelt av et innkjøpssamvirke behandles som skattepliktig for mottakere som ikke er fysiske personer, i den grad den reduserer en kostnad eller utgift som er fradragsberettiget ved fastsettingen av mottakerens skattepliktige resultat.

§ 7-3 Regler om skatt ved utdeling

(1) Rapporterende konsernenhet kan velge at det skal tas med en kalkulert skatt, beregnet i samsvar med andre ledd, ved beregningen av justert skatt for regnskapsåret for en konsernenhet som er underlagt et anerkjent system med skatt ved utdeling. Valget tas årlig og gjelder for alle konsernenhetene som er lokalisert i jurisdiksjonen.

(2) Den kalkulerte skatten skal tilsvare det minste av:

- a. den økningen som er nødvendig for å øke den effektive skattesatsen for regnskapsåret, beregnet for jurisdiksjonen etter § 5-2 første ledd, til en sats på 15 prosent, eller
- b. den skatten som ville ha påløpt i henhold til det anerkjente systemet for skatt ved utdeling, dersom konsernenhetene som er lokalisert i jurisdiksjonen, i løpet av regnskapsåret hadde delt ut all inntekten som er underlagt det anerkjente systemet med skatt ved utdeling.

(3) Det skal etableres en konto for tilbakeføring av kalkulert skatt for hvert regnskapsår det er foretatt valg etter første ledd. Kalkulert skatt for jurisdiksjonen skal legges til tilbakeføringskontoen for det regnskapsåret den ble etablert. Ved slutten av hvert etterfølgende regnskapsår, skal utestående balanser på tilbakeføringskontoene etablert for tidligere regnskapsår reduseres i kronologisk rekkefølge, inntil null:

- a. først med skatt konsernenhetene har betalt i regnskapsåret i forbindelse med faktiske utdelinger eller disposisjoner som skal behandles som utdelinger,
- b. deretter med 15 prosent av eventuelt samlet justert underskudd for jurisdiksjonen, og
- c. til slutt med fremførbart beløp som kan anvendes for regnskapsåret etter fjerde ledd.

(4) Det skal etableres en konto for restbeløp av samlet justert underskudd når beløpet nevnt i tredje ledd bokstav b, overstiger utestående balanse på kontoene for tilbakeføring av kalkulert skatt. Det fremførbare beløpet nevnt i tredje ledd bokstav c, skal tilsvare det over-

skytende beløpet etter første punktum og skal hensyntas som reduksjon av tilbakeføringskontoene i etterfølgende regnskapsår. Kontoen for restbeløp av samlet justert underskudd skal reduseres med beløp som er benyttet i samsvar med forrige punktum.

(5) Utestående balanse på tilbakeføringskontoen på den siste dagen av det fjerde regnskapsåret etter det regnskapsåret da kontoen ble etablert, skal behandles som en reduksjon av justert skatt beregnet for regnskapsåret kontoen ble etablert. Den effektive skattesatsen og suppleringskatten for dette regnskapsåret skal beregnes på nytt, i samsvar med § 5-4 første ledd.

(6) Skatter som er betalt i løpet av regnskapsåret i forbindelse med faktiske utdelinger eller disposisjoner som skal behandles som utdelinger, skal ikke tas med i justert skatt i den grad de reduserer en tilbakeføringskonto i samsvar med tredje og fjerde ledd.

(7) Dersom en konsernenhet som er omfattet av et valg etter første ledd, forlater konsernet, eller det vesentlige av dets aktiva overføres til andre enn en konsernenhet i samme jurisdiksjon, skal utestående balanse på tilbakeføringskontoene i regnskapsår da kontoene ble etablert, behandles som en reduksjon av justert omfattet skatt for hvert av regnskapsårene i samsvar med § 5-4 første ledd. Etterberegnet suppleringskatt for konsernenheten som forlater konsernet, skal multipliseres med konsernenhetens justerte overskudd dividert med samlet justert overskudd for jurisdiksjonen, for å finne jurisdiksjonens etterberegnete suppleringskatt, hvor:

- a. konsernenhetens justerte overskudd er beregnet i samsvar med kapittel 3 for hvert regnskapsår tilbakeføringskontoene i jurisdiksjonen har en utestående balanse, og
- b. samlet overskudd for jurisdiksjonen er beregnet i samsvar med § 5-2 andre ledd for hvert regnskapsår tilbakeføringskontoene i jurisdiksjonen har en utestående balanse.

§ 7-4 Beregning av den effektive skattesatsen for investeringsenheter og forsikringsinvesteringer

(1) Denne paragrafen gjelder for konsernenheter som er investeringsenheter eller forsikringsinvesteringer (heretter omtalt som enheter i denne paragrafen), med mindre de er skattetransparente enheter eller undergitt et valg etter §§ 7-5 eller 7-6.

(2) Den effektive skattesatsen skal beregnes isolert fra den effektive skattesatsen for jurisdiksjonen for øvrig. Den effektive skattesatsen for hver enhet er lik enhetens justerte skatt delt på konsernets andel av enhetens justerte resultat som beregnet etter kapittel 3. Er det mer enn en enhet lokalisert i jurisdiksjonen, skal justert skatt og konsernets andel av hver enhets justerte resultat legges sammen for å beregne den effektive skattesatsen til alle enhetene.

(3) Justert skatt utgjør summen beregnet etter § 4-1 som kan knyttes til konsernets andel av enhetens justerte overskudd og omfattede skatter fordelt til den etter reglene om fordeling av skatt mellom konsernenheter. Enhets justerte skatt inkluderer ikke omfattede skatter påløpt hos enheten som kan knyttes til inntekt som ikke medregnes i konsernets andel av dens justerte overskudd.

(4) Konsernets andel av enhetens justerte overskudd utgjør andelen av dens justerte resultat som ville vært beregnet for det øverste morselskapet etter § 2-5 andre ledd, begrenset til interesser som ikke er undergitt et valg etter §§ 7-5 eller 7-6.

(5) Suppleringskatten skal utgjøre enhetens suppleringskatteprosent multiplisert med dens justerte overskudd, i den grad dette overstiger enhetens substansbaserte inntektsfradrag. Suppleringskatteprosenten utgjør 15 prosent, minus den effektive skattesatsen for jurisdiksjonen. Dersom det er flere enheter i jurisdiksjonen, skal justerte overskudd og substansbaserte inntektsfradrag slås sammen ved beregningen av suppleringskatteprosenten for alle enhetene.

(6) Det substansbaserte inntektsfradraget beregnes i samsvar med reglene i § 5-3, som om bestemmelsen omfattet enhetene, basert på disse enhetenes egne fysiske eiendeler og lønnskostnader.

§ 7-5 Adgang til å behandle investeringsenheter som skattetransparente enheter

(1) Rapporterende konsernenhet kan velge å behandle en konsernenhet som er en investeringsenhet eller en forsikringsinvesteringer, som en skattetransparent enhet dersom eieren medregner gevinst eller tap på eierandelen i henhold til regnskapsføring til virkelig verdi, og skattesatsen ved skattleggingen av verdiendringene er minst 15 prosent.

(2) Eier en konsernenhet en eierandel i en investeringsenhet eller en forsikringsinvesteringer indirekte gjennom en eierandel i en annen investeringsenhet eller forsikringsinvesteringer, anses skattleggingen av den indirekte eierandelen å skje i henhold til regnskapsføring til virkelig verdi dersom eierandelen i den direkte eide investeringsenheten eller forsikringsinvesteringer skattlegges etter en slik modell.

(3) Valget etter første ledd gjøres for fem år. Hvis valget opphører, skal inngangsverdien ved gevinst- eller tapsberegningen ved realisasjon av eiendel eller forpliktelse eid av investeringsenheten settes til virkelig verdi av eiendelen eller forpliktelsen den første dagen i det regnskapsåret valget opphører.

§ 7-6 Adgang til å anvende en metode for skattepliktig utdeling

(1) Rapporterende konsernenhet kan velge at en konsernenhet som har en eierandel i en konsernenhet

som er en investeringsenhet eller forsikringsinvesteringseenhet, anvender en metode for skattepliktig utdeling. Valget kan bare foretas dersom det er rimelig å forvente at konsernenheten skattlegges for utdelinger fra investeringsenheten eller forsikringsinvesteringseenheten med en skattesats som er lik eller høyere enn 15 prosent, og konsernenheten ikke selv er en investeringsenhet eller forsikringsinvesteringseenhet.

(2) Under metoden nevnt i første ledd, skal:

- a. utdelinger, herunder det som skal anses som utdeling etter lokale skatteregler, tas med ved beregning av det justerte overskuddet til konsernenheten som mottar utdelingen,
- b. omfattede skatter som påløper hos investeringsenheten eller forsikringsinvesteringseenheten og som kan krediteres mot den mottakende konsernenhetens skatt på utdelingen fra investeringsenheten eller forsikringsinvesteringseenheten, tas med ved beregningen av justert overskudd og justert skatt for konsernenheten som mottar utdelingen,
- c. konsernenhetens forholdsmessige andel av investeringsenhetens eller forsikringsinvesteringseenhetens akkumulerte overskudd fra teståret, jf. tredje ledd, skal regnes som justert overskudd for investeringsenheten eller forsikringsinvesteringseenheten for regnskapsåret. Et beløp tilsvarende 15 prosent av det justerte overskuddet, skal utgjøre suppleringskatt for en underbeskattet konsernenhet for regnskapsåret ved anvendelse av bestemmelsene i kapittel 2, og
- d. en investeringsenhet eller forsikringsinvesteringseenhet justerte resultat for regnskapsåret og justerte skatt knyttet til det justerte resultatet skal, med unntak av justeringen nevnt i bokstav b, holdes utenfor beregning av effektiv skattesats etter bestemmelsene i kapittel 5 og § 7-4 andre til femte ledd.

(3) Med «akkumulert overskudd» menes i denne paragrafen et beløp tilsvarende investeringsenhetens eller forsikringsinvesteringseenhetens justerte overskudd for det tredje foregående året til regnskapsåret («teståret») redusert, inntil null, med:

- a. investeringsenhetens eller forsikringsinvesteringseenhetens omfattede skatter,
- b. utdelinger og fikserte utdelinger til andelseiere som ikke er investeringsenheter eller forsikringsinvesteringseenheter, i løpet av perioden som starter med den første dagen i det tredje foregående regnskapsåret og ender med den siste dagen i det regnskapsåret det rapporteres for, hvor andelen ble eid («testperioden»),
- c. justerte underskudd oppstått i testperioden, og
- d. gjenstående justert underskudd som ikke allerede har redusert investeringsenhetens eller forsikringsinvesteringseenhetens akkumulerte overskudd for et

tidligere testår, kalt det fremførbare investeringsunderskuddet.

(4) Det akkumulerte overskuddet til en investeringsenhet eller forsikringsinvesteringseenhet skal ikke reduseres med utdelinger eller fikserte utdelinger, som allerede har redusert investeringsenhetens eller forsikringsinvesteringseenhetens akkumulerte overskudd for et tidligere testår ved anvendelse av tredje ledd bokstav b. Akkumulert overskudd skal ikke reduseres med justert underskudd som allerede har redusert investeringsenhetens eller forsikringsinvesteringseenhetens akkumulerte overskudd for et tidligere testår ved anvendelse av tredje ledd bokstav c.

(5) Under denne paragrafen skal det anses å oppstå et fiksert utbytte når en direkte eller indirekte eierandel i investeringsenheten eller forsikringsinvesteringseenheten overføres til en enhet utenfor konsernet. Det fikserte utbyttet skal tilsvare andelen av akkumulert overskudd som kan tilordnes eierandelen på overføringsdatoen, beregnet uten hensyn til det fikserte utbyttet.

(6) Valget i første ledd gjelder for fem år. Dersom valget opphører, skal eierens andel av investeringsenhetens eller forsikringsinvesteringseenhetens akkumulerte overskudd for teståret, ved utgangen av regnskapsåret før det året valget opphører, behandles som justert overskudd for investeringsenheten eller forsikringsinvesteringseenheten for regnskapsåret. Et beløp tilsvarende 15 prosent av denne inntekten skal behandles som suppleringskatt for en underbeskattet konsernenhet for regnskapsåret ved anvendelse av bestemmelsene om skatteplikt i kapittel 2.

II

Loven trer i kraft straks. Loven får virkning fra og med inntektsåret 2024, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2023.

B.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skatteloven

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 4-1 andre ledd skal lyde:

(2) For skattyter med avvikende regnskapsår etter forskriftsbestemmelse vedtatt med hjemmel i skatteforvaltningsloven § 8-16 skal formuesfastsettelsen omfatte formuen ved utløpet av siste regnskapsår før 1. januar i skattefastsettingsåret.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2024.

C.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skattebetalingsloven

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

Punktumet etter «kapittel 23» i § 1-1 andre ledd bokstav l fjernes.

§ 1-1 andre ledd ny bokstav m skal lyde:

m. suppleringskatt etter suppleringskatteloven.

§ 6-2 skal lyde:

Upersonlige skattytere skal betale skatten i løpet av året etter inntektsåret. *Det skal ikke betales forskuddskatt for suppleringskatt etter suppleringskatteloven.*

Kapittel 10 annen deloverskrift skal lyde:

Forskuddstrekk, arbeidsgiveravgift, lønnstrekk til Svalbard, *artistskatt, skattetrekk i aksjeutbytte og suppleringskatt*

§ 10-12 skal lyde:

Artistskatt for en periode forfaller til betaling samme dag som det skal leveres melding over skatteplikten. Tidspunktet for innlevering av melding følger av bestemmelser gitt i medhold av skatteforvaltningsloven § 8-16, jf. § 8-8 annet ledd.

Ny § 10-15 skal lyde:

§ 10-15 *Suppleringskatt*

Suppleringskatt forfaller til betaling tre uker etter leveringsfrist for skattemelding for suppleringskatt.

§ 10-51 første ledd bokstav b skal lyde:

b. skatt fastsatt tidlig etter bestemmelser gitt i medhold av skatteforvaltningsloven § 8-16, jf. § 8-2

§ 10-53 første ledd første punktum skal lyde:

Treffer skatte- eller avgiftsmyndighetene vedtak om endring mv. som medfører økning av skatte- eller avgiftsplikten for krav som ordinært forfaller etter §§ 10-10 til 10-12, § 10-15, § 10-21, § 10-22 annet ledd eller §§ 10-30 til 10-41, skal økningen og renter etter § 11-2 betales senest tre uker etter at melding om vedtaket er sendt.

§ 10-53 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Treffes det vedtak om å nekte bruk av Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven § 5-7, skal suppleringskatt og renter etter § 11-2 betales senest tre uker etter at endret skattemelding for suppleringskatt er levert.

§ 10-60 femte ledd skal lyde:

(5) For krav på utbetaling av kompensasjon for merverdiavgift skal fristen regnes fra utløpet av fristen for å sende inn skattemelding etter bestemmelser gitt i medhold av skatteforvaltningsloven § 8-16, jf. § 8-7.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2024.

D.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i merverdiavgiftsloven

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 11-6 første ledd skal lyde:

(1) Fiskere som skal levere skattemelding en gang i året etter bestemmelser gitt i medhold av skatteforvaltningsloven § 8-16, jf. § 8-3, kan etter forlis av fartøy, større redskapstap eller større skade på fartøy, fiskeredskap eller fartøyets varige driftsutstyr få utbetalt overskytende inngående merverdiavgift etter særskilt avregning før utløpet av vedkommende kalenderår.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2024.

E.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skatteforvaltningsloven

I

I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning gjøres følgende endringer:

Punktum etter «finansskatt på lønn» i § 1-1 bokstav k fjernes.

§ 1-1 ny bokstav l skal lyde:

l. suppleringskatt etter suppleringskatteloven.

§ 2-1 skal lyde:

§ 2-1. *Formues- og inntektsskatt, Jan Mayen-skatt, artistskatt, arbeidsgiveravgift, finansskatt på lønn, merverdiavgift og suppleringskatt*

Skattekontoret, Skattedirektoratet, Skatteklagenemnda og sekretariatet for Skatteklagenemnda er myndigheter for formues- og inntektsskatt, Jan Mayen-skatt, artistskatt, arbeidsgiveravgift, finansskatt på lønn, merverdiavgift og suppleringskatt.

§ 5-6 første ledd skal lyde:

(1) Før enkeltvedtak treffes, skal den vedtaket retter seg mot varsles med en passende frist for å uttale seg om saken. Den som har klagerett etter § 13-2, skal varsles om vedtak som nevnt i denne bestemmelsen. *Fristen for å uttale seg er seks måneder i saker om Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven § 5-7.*

§ 8-14 skal lyde:

§ 8-14 Skattemelding og melding for suppleringskatt

(1) *Skattepliktig som skal svare skatt etter suppleringskatteloven skal levere skattemelding med opplysninger om beregning av skatten og andre opplysninger som har betydning for fastsetting av denne etter § 9-1 første ledd og § 9-2 første ledd.*

(2) *Konsernenheter som er lokalisert i Norge som er omfattet av suppleringskatteloven, skal levere melding med opplysninger om og beregning av suppleringskatt. Meldingen kan blant annet inneholde informasjon om samtlige enheter i konsernet og opplysninger som er nødvendige for å beregne suppleringskatt i andre jurisdiksjoner. Meldingen skal utarbeides på engelsk.*

(3) *Plikten etter annet ledd gjelder ikke hvis opplysningene er gitt av øverste morselskap i konsernet, eller en rapporterende konsernenhet, og det er lokalisert i en jurisdiksjon Norge har informasjonsutvekslingsavtale med for den aktuelle skattleggingsperioden.*

(4) *Konsernenheter i Norge skal gi notifikasjon om hvilken konsernenhet som skal gi opplysningene som nevnt i tredje ledd, og i hvilken jurisdiksjon enheten er lokalisert. Denne opplysningsplikten gjelder ikke hvis notifikasjon er gitt av annen norsk konsernenhet, dersom det i notifikasjonen også opplyses om hvilke konsernenheter det gis notifikasjon på vegne av.*

Gjeldende §§ 8-14 og 8-15 blir § 8-15 og ny § 8-16.

§ 9-1 første ledd skal lyde:

(1) *Skattepliktige fastsetter grunnlaget for formues- og inntektsskatt, petroleumsskatt, merverdiavgift, arbeidsgiveravgift, finansskatt på lønn, særavgifter, svalbardskatt etter Svalbardskatteloven § 3-2, merverdiavgiftskompensasjon og suppleringskatt ved levering av skattemelding som nevnt i kapittel 8.*

§ 9-2 første ledd skal lyde:

(1) *Skattepliktige beregner merverdiavgift, arbeidsgiveravgift, finansskatt på lønn, særavgifter, merverdiavgiftskompensasjon og suppleringskatt av grunnlaget som er fastsatt etter § 9-1 første ledd.*

§ 12-6 første ledd nytt fjerde og femte punktum skal lyde:

For endring av fastsetting av suppleringskatt er fristen fem år etter levering av skattemeldingen. Fristen for å bestride bruk av Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven § 5-7 er likevel tre år etter at melding for suppleringskatt er mottatt.

§ 13-3 andre ledd første punktum skal lyde:

Skatteklagenemnda er klageinstans ved klage over vedtak om fastsetting av formues- og inntektsskatt, Jan Mayen-skatt, artistskatt, merverdiavgift, petroleumsskatt som ikke er omfattet av fjerde ledd, finansskatt på lønn, arbeidsgiveravgift og suppleringskatt.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2024. Leveringsfristen etter § 8-14 skal likevel tidligst være 30. juni 2026.

Oslo, i finanskomiteen, den 15. desember 2023

Eigil Knutsen

leder

Helge Orten

ordfører

